

**Propuneri de modificare ale AmCham România privind
Propunerea legislativă privind protecția drepturilor consumatorilor**

31 octombrie 2022

	Forma din proiect	Forma propusă	Motivare
1.	<p>Art. 1. (I) Statul, prin mijloacele prevăzute de lege, protejează cetățenii în calitate de consumatori, asigurând cadrul necesar accesului neîngrădit la produse și servicii, informării lor complete despre caracteristicile esențiale ale acestora, apărării și asigurării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice împotriva unor practici incorecte, participării acestora la fundamentarea și luarea deciziilor ce îi interesează în calitate de consumatori. Prevederile prezentei legi se aplică la comercializarea produselor noi, folosite sau recondiționate și a serviciilor destinate consumatorilor, cu excepția produselor care se comercializează ca antichități și a produselor necesar a fi reparate sau recondiționate pentru a fi utilizate, cu condiția ca operatorul economic să informeze cumpărătorul despre aceasta.</p>	<p>Se adaugă alin. (3) după cum urmează: (3) Prevederile prezentei legi nu aduc atingere oricăror prevederi legale cu caracter special aplicabile în materia protecției consumatorilor. În cazul unor reglementări diferite aplicabile unei situații anume determinate, reglementarea cu caracter special este derogatorie.</p>	<p>Textul propus are ca scop consacarea, și în materia protecției consumatorilor, a principiului <i>specialia generalibus derogant</i> – <i>reglementarea cu caracter special derogă de la reglementarea cu caracter general</i>. Principiul este expres determinat prin prevederile art. 15 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată („Legea nr. 24/2000”) care stabilesc în mod neechivoc faptul că reglementarea cu caracter special „este derogatorie dacă soluțiile legislative referitoare la o situație anume determinată cuprind norme diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-și caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri.”</p>
2.	<p>Art. 2</p>	<p>Se propune adăugarea unui alin. (1) și plasarea definițiilor redactate în textul propus, în considerarea propunerilor de modificare de mai jos. Astfel, se propune art. 2 alin. (1): În sensul prezentei legi, se aplică următoarele definiții: a) definițiile referitoare la „produs sigur” și „produs</p>	<p>În scopul evitării creării de paralelisme legislative, care ar conduce la încălcarea normelor de tehnică legislativă în vigoare.</p>

		<p>periculos” de la art. 2 lit. b) și c) din Legea nr. 245/2004 privind securitatea generală a produselor, republicată;</p> <p>b) definiția referitoare la „produs cu defecte” din art. 2 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 240/2004 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte, republicată;</p> <p>c) definiția referitoare la „durata medie de utilizare”, din art. 2 pct. 8 din Ordonanța de urgență nr. 140/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri;</p> <p>d) definiția referitoare la „data durabilității minimale” din art. 2 alin. (2) lit. r) din Regulamentul nr. 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare;</p> <p>e) definiția referitoare la „unitate de alimentație publică” din Cap II, pct. 1 lit. a) din Anexa nr. 1 la Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor din 2008 privind procedura de înregistrare veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și de vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare și de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, probată prin Ordinul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 111/2008.</p> <p>f) definiția referitoare la „cod de conduită” din art. 2 lit. f) din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor.</p>	
3.	<p>Art. 2. În înțelesul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificații:</p> <p>1. <i>calitate</i> - ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu, care îi conferă aptitudinea de a satisface, conform destinației acestuia, necesitățile explicite sau</p>	<p>Art. 2. În înțelesul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificații:</p> <p>1. <i>calitate</i> – ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu, astfel cum acestea sunt prevăzute în contractul de vânzare, care îi conferă produsului sau serviciului aptitudinea de a satisface, conform destinației</p>	<p>În vederea asigurării clarității normei, propunem amendarea definiției. Expresia <i>“necesități explicite sau implicite”</i> este ambiguă și de natură a afecta predictibilitatea normei legale.</p>

	implicite;	acestui, necesitățile explicite sau implicite scopul pentru care s-ar utiliza în mod normal produsul sau serviciul.	
4.	<p>Art. 2</p> <p>2. consumator - persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații care cumpără, dobândește, utilizează ori consumă produse sau servicii, în scopuri din afara activității sale profesionale, ori care acționează astfel încât scopul să nu fie legat de activitatea profesională a acesteia</p>	<p>Art. 2</p> <p>2. consumator - persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații care cumpără, dobândește, utilizează ori consumă produse sau servicii, în scopuri din afara activității sale profesionale, ori care acționează astfel încât scopul să nu fie legat de activitatea profesională a acesteia;</p>	<p>Este necesar ca un astfel de demers să țină cont de prevederile legale existente la nivelul Uniunii Europene. Noțiunea de <i>consumator</i> beneficiază de definiții legale clare și previzibile prin actele normative adoptate la nivelul Uniunii Europene și transpuse în legislația națională – a se vedea definiția <i>consumatorului</i> din Directiva nr. 6/1998 privind protecția consumatorului prin îndicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor („Directiva nr. 6/1998”), din Directiva nr. 13/1993 privind clauzele abu-zive în contractele încheiate cu consumatorii („Directiva nr. 13/1993”) precum și din Directiva nr. 83/2011 privind drepturile consumatorilor („Directiva nr. 83/2011”). Astfel, având în vedere că este o definiție preluată din acte normative europene (în special, directive) și fiind o definiție întâlnită și celelalte acte normative naționale, o modificare a acestei definiții, în această lege, ar duce la existența mai multor înțelesuri diverse, toate în legătură cu același subiect (și anume consumatorul). Propunerea reiterează definiția legală actuală a <i>consumatorului</i>, astfel cum aceasta este reglementată prin prevederile OG nr. 21/1992, republicată. Considerăm că modificarea definiției legale a <i>consumatorului</i> nu reprezintă un imperativ la acest moment, atrăgând totodată după sine o serie de necorelări legislative cu variate acte normative aplicabile în materia protecției consumatorilor.</p>
5.	<p>Art. 2</p> <p>4. producător:</p> <p>a) persoană fizică sau juridică care fabrică un produs finit sau o componentă a unui produs;</p>	<p>Art. 2</p> <p>4. producător:</p> <p>a) persoană fizică sau juridică care fabrică un produs finit sau o componentă a unui produs; operatorul economic stabilit</p>	<p>Textul propus urmărește să asigure reglementarea unei definiții legale clare și neechivoce a noțiunii de <i>producător</i>, astfel încât în orice situație producătorul unui produs să poată fi identificat în</p>

	<p>b) persoană fizică sau juridică care fabrică materie primă;</p> <p>c) persoană fizică sau juridică care își aplică denumirea, marca sau un alt semn distinctiv pe produs;</p>	<p>în Uniunea Europeană care produce un produs sau dispune proiectarea sau fabricarea unui astfel de produs, și îl comercializează sub numele său sau marca sa;</p> <p>b) persoană fizică sau juridică care fabrică materie primă; în cazul în care producătorul nu este stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, importatorul produsului în Uniunea Europeană;</p> <p>c) persoană fizică sau juridică care își aplică denumirea, marea sau un alt semn distinctiv pe produs; alt operator economic implicat în lanțul de distribuție al produsului, în măsura în care activitatea acestuia este de natură să aducă atingere caracteristicilor de siguranță și securitate a produsului.</p>	<p>mod corect, clar și previzibil. Textul de lege din propunerea legislativă redă o tentativă de definire a producătorului în mod alternativ, dintre mai mulți operatori ce pot fi implicați în lanțul de producție, import, distribuție și comercializare a produsului în cauză, fără a reglementa o ordine de aplicare a dispozițiilor legale și ajungând astfel să se confere calitatea de producător unor operatori economici din lanțul comercial ce nu dețin nicio putere de control asupra caracteristicilor produsului și nu ar putea întreprinde astfel acțiunile și operațiunile necesare în asigurarea siguranței și securității produsului. Definiția legală propusă prin cele formulate este în linie cu reglementările adoptate la nivelul Uniunii Europene în materia siguranței și securității produselor, în general, precum și în cadrul actelor normative speciale aplicabile per categorie de produs.</p>
6.	<p>Art. 2</p> <p>6. vânzător - distribuitorul care oferă produsul consumatorului;</p>	<p>Art. 2</p> <p>6. vânzător - distribuitorul care oferă produsul consumatorului operatorul economic care încheie un contract de vânzare și/sau de prestări servicii cu consumatorul;</p>	<p>Elementul definitoriu al noțiunii de <i>vânzător</i> rezidă în calitatea de parte contractuală în cadrul unui contract încheiat cu consumatorul. Definierea <i>vânzătorului</i> în funcție de acțiunea de <i>oferire</i> a produsului poate fi de natură să lipsească textul de lege de claritate și predictibilitate, putând conduce la consecințe practice incompatibile cu scopul dorit al reglementării.</p>
7.	<p>Art. 2</p> <p>8. produs sigur - produsul care, folosit în condiții normale sau previzibile, nu prezintă riscuri în funcție de următoarele aspecte:</p> <p>a) caracteristicile produsului, ale ambalării și ale instrucțiunilor de montaj și întreținere;</p> <p>b) efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;</p> <p>c) modul de prezentare a produsului, etichetarea, instrucțiunile de folosire și orice alte indicații și informații furnizate de producător;</p>	<p>Art. 2</p> <p>8. produs sigur - produsul care, folosit în condiții normale sau previzibile, nu prezintă riscuri în funcție de următoarele aspecte:</p> <p>a) caracteristicile produsului, ale ambalării și ale instrucțiunilor de montaj și întreținere;</p> <p>b) efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;</p> <p>c) modul de prezentare a produsului, etichetarea, instrucțiunile de folosire și orice alte indicații și informații furnizate de producător;</p>	<p>Propunerea formulată are ca scop alinierea definiției legale a <i>pagubei</i>, pe de o parte, cu prevederile legale generale consacrate prin Codul civil în ceea ce privește stabilirea și acordarea unui prejudiciu în contextul angajării răspunderii civile contractuale sau delictuale a debitorului și, pe de altă parte, cu dispozițiile legale aplicabile în materia securității și siguranței produselor puse pe piață.</p> <p>Propunerea formulată are ca scop alinierea definiției legale a <i>pagubei</i>, pe de o parte, cu</p>

<p>d) categoria de consumatori expusă riscului prin folosirea produsului.</p> <p>9. <i>produs periculos</i> - produsul care pune sau poate pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor și care nu poate fi definit ca produs sigur;</p> <p>10. <i>produs cu defecte</i> - produsul la care modul de prezentare, utilizarea previzibilă și data achiziționării nu oferă siguranță consumatorului, producând pagube acestuia;</p> <p>11. <i>pagubă</i> - prejudiciul creat consumatorului prin utilizarea unui produs periculos/neconform sau a unui produs cu defecte, cel creat de servicii necorespunzătoare furnizate de prestator, precum și pagubele colaterale cuantificabile. Prejudiciul poate fi material, vătămarea integrității corporale sau a sănătății, precum și pierderea vieții. În cazul utilizării unui produs cu defecte, se consideră pagubă deteriorarea sau distrugerea oricărui bun, altul decât produsul cu defecte, cu condiția ca bunul respectiv să fie în mod normal destinat folosinței sau consumului și să fi fost folosit de persoana prejudiciată pentru uz sau consum personal, iar valoarea pagubei să nu fie mai mică de 200 lei;</p>	<p>d) categoria de consumatori expusă riscului prin folosirea produsului.</p> <p>9. produs periculos - produsul care pune sau poate pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor și care nu poate fi definit ca produs sigur;</p> <p>10. produs cu defecte - produsul la care modul de prezentare, utilizarea previzibilă și data achiziționării nu oferă siguranță consumatorului, producând pagube acestuia;</p> <p>11. pagubă - prejudiciul creat consumatorului prin utilizarea punerea pe piață a unui produs nesigur, periculos/neconform sau a unui produs cu defecte, cel creat de servicii necorespunzătoare, precum și pagubele colaterale cuantificabile. sau prin prestarea unui serviciu necorespunzător cu prevederile contractului încheiat și/sau cu prevederile legale. precum și pagubele colaterale cuantificabile. Prejudiciul poate fi material, vătămarea integrității corporale sau a sănătății, precum și pierderea vieții constă în pierderea efectiv suferită de consumator și beneficiul de care acesta este lipsit. În cazul utilizării punerii pe piață a unui produs cu defecte, se consideră pagubă deteriorarea sau distrugerea oricărui bun, altul decât produsul cu defecte, cu condiția ca bunul respectiv să fie în mod normal destinat folosinței sau consumului și să fi fost folosit de persoana prejudiciată pentru uz sau consum personal, iar valoarea pagubei să nu fie mai mică de 200 de lei.</p>	<p>prevederile legale generale consacrate prin Codul civil în ceea ce privește stabilirea și acordarea unui prejudiciu în contextul angajării răspunderii civile contractuale sau delictuale a debitorului și, pe de altă parte, cu dispozițiile legale aplicabile în materia securității și siguranței produselor puse pe piață.</p> <p>Cât privește introducerea acestui concept de „pagube colaterale cuantificabile”, menționăm faptul că este un concept imprecis din punct de vedere al tehnicii legislative. În teoria răspunderii juridice, obligația de repararea a unui prejudiciu include paguba efectiv creată, precum și beneficiul nerealizat [a se vedea prevederile art. 1385 alin (3) C.civ.]. Astfel, Codul civil deja oferă cadrul juridic necesar pentru repararea oricărui prejudiciu, noua reglementare nefiind de natură a clarifica prevederile existente, ci poate duce la litigii/diferende între părți. Prejudiciul reparabil, conform normelor de drept civil, trebuie să fie cert și actual. În materia răspunderii civile, există două tipuri de răspundere civilă – contractuală și delictuală, în ceea ce privește răspunderea delictuală – Codul civil reglementează mai multe ipoteze (a se vedea, în acest sens, art. 1349 și art. 1357-1380), ele fiind limitative, respectiv: răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin fapta ilicită proprie, răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin fapta altuia și răspunderea pentru prejudiciul cauzat de animale, de lucruri și de ruina edificiului, cu precizarea că răspunderea pentru prejudiciile legate de produsele defecte se stabilește prin lege specială.</p> <p>În concluzie, conform normelor de tehnică legislativă normele juridice trebuie să fie suficient de clare astfel încât să asigure predicibilitate și înțelegere clară a lor de</p>
---	--	--

			<p>către subiecții de drept vizați și, în plus, trebuie evitate paralelismele legislative.</p> <p>Definiția și modul de stabilire a prejudiciului sunt expres reglementate deja de Codul civil, prejudiciul reprezentând paguba efectivă suferită și beneficiul nerealizat (art. 1531 C.civ.). Prin urmare, utilizarea altor noțiuni decât cele deja reglementate de legislația în vigoare („<i>pagube colaterale</i>”) este excesivă și de natură să genereze confuzii și dificultăți de interpretare și aplicare a noilor dispoziții legale în practică.</p>
8.	<p>Art. 2</p> <p>14. declarație de conformitate - declarația făcută de către un producător, prin care acesta informează, pe propria răspundere, despre faptul că un produs respectă cerințele prevăzute de legislația aplicabilă în domeniu;</p>	<p>Art. 2</p> <p>14. declarație de conformitate - declarația făcută de către un producător, prin care acesta informează, pe propria răspundere, despre faptul că un produs respectă cerințele prevăzute de legislația aplicabilă în domeniu;</p>	

<p>9.</p>	<p>Art. 2 15. clauză abuzivă - o clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul și care prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor buneii-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților</p>	<p>Art. 2 15. clauză abuzivă - o clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul și care prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor buneii-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților</p>	<p>Definiția există deja în legislația specifică (Legea nr. 193/2000) astfel că, din perspectiva tehnicii legislative reproducerea ei aici reprezintă un paralelism legislativ.</p> <p><i>Declarația de conformitate</i> este reglementată la nivelul Uniunii Europene atât în contextul unui cadru legal general în materia asigurării conformității produselor cât și, mai ales, prin acte normative speciale aplicabile per categorii specifice de produs. Introducerea unei definiții legale în cadrul unui act normativ național cu aplicabilitate generală în materia protecției consumatorilor poate conduce la o potențială încălcare a principiului preeminenței dreptului Uniunii Europene față de dreptul național, pe de o parte, cât și la multiple paralelisme legislative, pe de altă parte.</p> <p>Materia clauzelor abuzive beneficiază de un cadru legal dedicat, ce încorporează atât acte normative cu caracter general – Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată, cât și numeroase acte normative cu caracter special. Astfel, eliminarea definiției se impune în scopul evitării unui paralelism legislativ, conform normelor de tehnică legislativă aplicabile.</p>
<p>10.</p>	<p>Art. 2 16. termen de garanție - limita de timp, care curge de la data dobândirii produsului sau serviciului, până la care producătorul sau prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat, pe cheltuiala sa, dacă deficiențele nu sunt imputabile consumatorului;</p> <p>17. termen de valabilitate/data de minimă</p>	<p>Art. 2 16. termen de garanție – limita de timp, care curge de la data dobândirii produsului sau serviciului prestării unui serviciu, până la care producătorul sau prestatorul și care presupune perioada de timp înăuntrul căreia prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat unui serviciu furnizat în mod neconform cu prevederile contractului încheiat cu consumator și/sau cu prevederile legale aplicabile, pe cheltuiala sa, dacă neconformitatea nu este imputabilă consumatorului.</p>	<p>Termenele de garanție în materia garanției produselor beneficiază de un cadrul legal special aplicabil în materie – OUG nr. 140/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri și OUG nr. 141/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale, acte normative ce asigură transpunerea în legislația națională a cadrului legal reglementat la nivelul Uniunii Europene în</p>

<p><i>durabilitate pentru produsele nealimentare</i> - limita de timp/data stabilită de producător până la care un produs își păstrează caracteristicile specifice inițiale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare;</p> <p>18. data-limită de consum pentru produsele alimentare - limita de timp/data stabilită de producător până la care produsele care din punct de vedere microbiologic au un grad ridicat de perisabilitate și sunt susceptibile ca după un timp scurt să prezinte un pericol imediat pentru sănătatea consumatorilor își păstrează caracteristicile specifice, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare;</p> <p>19. data durabilității minimale - data stabilită de producător până la care un produs alimentar își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare; produsele pentru care se stabilește data durabilității minimale nu trebuie să fie periculoase nici după această dată;</p> <p>20. durata medie de utilizare - intervalul de timp, stabilit în documente tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul căruia produsele de folosință îndelungată trebuie să își mențină caracteristicile funcționale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare. Pe toată perioada declarată, se vor asigura piese de schimb, indiferent de natura produselor.</p> <p>21. viciu ascuns - deficiența calitativă a unui produs comercializat sau a unui serviciu prestat care nu a fost cunoscută și nici nu putea fi cunoscută de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare. Demonstrarea existenței unui viciu ascuns se va face pe cheltuiala operatorului economic, indiferent dacă acest lucru</p>	<p>17. termen de valabilitate/data de minimă durabilitate pentru produsele nealimentare - limita de timp/data stabilită de producător până la care un produs își păstrează caracteristicile specifice inițiale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare;</p> <p>18. data-limită de consum pentru produsele alimentare - limita de timp/data stabilită de producător până la care produsele care din punct de vedere microbiologic au un grad ridicat de perisabilitate și sunt susceptibile ca după un timp scurt să prezinte un pericol imediat pentru sănătatea consumatorilor își păstrează caracteristicile specifice, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare;</p> <p>19. data durabilității minimale - data stabilită de producător până la care un produs alimentar își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare; produsele pentru care se stabilește data durabilității minimale nu trebuie să fie periculoase nici după această dată;</p> <p>20. durata medie de utilizare - intervalul de timp, stabilit în documente tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul căruia produsele de folosință îndelungată trebuie să își mențină caracteristicile funcționale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare. Pe toată perioada declarată, se vor asigura piese de schimb, indiferent de natura produselor.</p> <p>21. viciu ascuns - deficiența calitativă a unui produs comercializat sau a unui serviciu prestat care nu a fost comunicată consumatorului anterior achiziționării produsului / contractării serviciului, nu a fost cunoscută prin alte mijloace sau prin diligențe rezonabile și nici nu putea fi cunoscută de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare. Demonstrarea existenței unui viciu ascuns se va face pe cheltuiala operatorului economic, indiferent dacă acest lucru este solicitat de către consumatori</p>	<p>materia armonizată a garanțiilor. Astfel, propunerea formulată elimină referirile la produse - pentru evitarea creării unui paralelism legislativ și limitează aplicabilitatea definiției legale la garanția pentru servicii, formularea fiind modificată ușor din rațiuni de claritate.</p> <p><i>Termenul de valabilitate / data de minimă durabilitate / data-limită de consum / data durabilității minimale</i> beneficiază de o reglementare prin Regulamentul nr. 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produse alimentare, act normativ direct aplicabil în legislația națională. Se propune astfel eliminarea definițiilor și înglobarea unei referiri la textul relevant al Regulamentului nr. 1169/2011 în cadrul art. 2 alin. (1), conform propunerii formulate mai sus. Totodată, adăugăm că acolo unde, pentru produsele nealimentare se stabilește că se impune identificarea și comunicarea unui termen de valabilitate, acest lucru se reglementează prin cadru legal special aplicabil prin raportare la categoria specifică de produs (<i>spre ex., categoria produselor cosmetice</i>, ce beneficiază de o reglementare expresă în acest sens la nivelul Uniunii Europene).</p> <p><i>Durata medie de utilizare</i> beneficiază de o definiție legală prin OUG nr. 140/2021. Astfel, se propune eliminarea definiției și înglobarea unei referiri la textul de lege corespunzător din actul normativ național în vigoare, conform propunerii de mai sus pentru art. 2 alin. (1).</p>
---	---	--

	<p>este solicitat de către consumator ori de către un expert neutru autorizat.</p> <p>22. punere pe piață - acțiunea de a face disponibil pentru prima dată, contra cost sau gratuit, un produs sau un serviciu în vederea distribuirii sau utilizării,</p>	<p>ori de către un expert neutru autorizat.</p> <p>22. punere pe piață – acțiunea de a face disponibil pentru prima dată pe piața din România, contra cost sau gratuit, un produs sau un serviciu, în cursul unei activități comerciale, în vederea distribuirii, consumului sau utilizării;</p>	<p>Propunere formulată în scopul alinierii reglementării cu regulile general aplicabile în materie civilă cu privire la <i>vicii ascunse</i>.</p>
11.	<p>Art. 2</p> <p>23. costul total al creditului pentru consumator - toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sunt cunoscute de către creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special primele de asigurare, sunt incluse, de asemenea, în cazul în care obținerea creditului sau obținerea acestuia potrivit clauzelor și condițiilor prezentate este condiționată de încheierea unui contract de servicii;</p> <p>24. valoarea totală plătită de consumator - suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator;</p> <p>25. valoarea totală a creditului - plafonul sau sumele totale puse la dispoziție în baza unui contract de credit;</p>	<p>Art. 2</p> <p>23. costul total al creditului pentru consumator – toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sunt cunoscute de către creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special primele de asigurare, sunt incluse, de asemenea, în cazul în care obținerea creditului sau obținerea acestuia potrivit clauzelor și condițiilor prezentate este condiționată de încheierea unui contract de servicii;</p> <p>24. valoarea totală plătită de consumator – suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator;</p> <p>25. valoarea totală a creditului – plafonul sau sumele totale puse la dispoziție în baza unui contract de credit;</p>	<p>Aceste definiții se regăsesc în legislația specifică contractelor de credit (OUG nr. 50/2010 și OUG nr. 52/2016) ce reprezintă transpuneri ale unor directive europene în materie. Astfel, cele trei definiții sunt preluate în actele normative mai sus menționate în conformitate cu Directivele europene incidente. Actualmente se regăsesc în OG nr. 21/1992, întrucât au fost introduse în 2008, în lipsa unei alte legislații specifice pe partea de creditare. În condițiile apariției OUG nr. 50/2016, respectiv OUG nr. 52/2016 prevederile actuale ale OG nr. 21/1992 cu privire la contractele de credit sunt abrogate implicit, conform normelor de tehnică legislativă.</p> <p>Noțiunile propuse la pct. 23-25 beneficiază de un cadru legal în vigoare, aplicabil la nivelul UE și la nivel național astfel încât se propune eliminarea în scopul evitării creării unor paralelisme legislative.</p> <p>În scopul evitării creării de paralelisme legislative, care ar conduce la încălcarea normelor de tehnică legislativă în vigoare. Condițiile în care neconformitatea unui produs poate apărea, fi identificată și respectiv, remediată, sunt reglementate în mod expres prin cadrul legal în vigoare la nivelul UE și la nivel național în materia garanției produselor.</p> <p>Propunerea de modificare derivă din necesitatea susținerii unui caracter disuasiv – și nu exclusiv punitiv, al regimului sancționator reglementat prin prezenta lege.</p>

<p>12.</p>	<p>Art. 2 31. abatere repetată — încălcarea din nou a dispozițiilor legale din domeniul protecției consumatorilor, conform cazierului comercial;</p>	<p>Art. 2 31. abatere repetată — încălcarea din nou a dispozițiilor legale săvârșirea de către operatorul economic a unei fapte contravenționale din domeniul protecției consumatorilor sanționată în baza aceleiași prevederi legale din prezenta Lege, prin două acțiuni distincte săvârșite, identică unei fapte contravenționale săvârșite de același operator economic și care a fost sancționată printr-un proces-verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunii care a rămas definitiv prin neatacare sau în baza unei hotărâri judecătorești definitive, conform cazierului comercial;</p>	<p>Propunem amendarea definiției <i>abaterii repetate</i>, astfel încât să existe o mai mare claritate asupra faptului că repetabilitatea unei fapte se rapoartează la fapte contravenționale de aceeași natură, care au fost sancționate în mod definitiv fie printr-un proces verbal de constatare și sancționare neatacat în termenul prevăzut pentru calea de atac, fie printr-o hotărâre judecătorească definitivă. O astfel de mențiune este necesară dat fiind că <i>abaterile repetate</i> pot atrage sancțiuni agravante în sarcina operatorilor economici, iar cât timp caracterul definitiv al sancțiunii aplicate pentru o faptă contravențională nu este constatat, atunci o astfel de faptă contravențională deși constatăată și sancționată, nu ar trebui să poată determina aplicarea unei sancțiuni suplimentare operatorului economic în cauză.</p>
<p>13.</p>	<p>Art. 2 34. uzura excesivă - folosirea în exces sau improprie a unui produs în perioada de utilizare, alta decât cea stabilită de către producător. 35. unitate - spațiu de desfășurare a uneia sau mai multor activități comerciale la care au acces consumatorii pentru achiziționarea produselor/serviciilor, expunerii produselor oferite, plății acestora și circulației personalului angajat pentru derularea activității. 37. restaurație colectivă - înseamnă orice unitate, inclusiv un vehicul sau un stand fix sau mobil precum restaurantele, cantinele, școlile, spitalele și societățile de catering, în care, în cadrul unei activități profesionale, sunt preparate produse alimentare destinate consumului direct de către consumatorul final.</p>	<p>Art. 2 34. uzura excesivă - folosirea în exces sau improprie a unui produs în perioada de utilizare, alta decât cea stabilită de către producător. 35. unitate - spațiu de desfășurare a uneia sau mai multor activități comerciale la care au acces consumatorii pentru achiziționarea produselor/serviciilor, expunerii produselor oferite, plății acestora și circulației personalului angajat pentru derularea activității. 37. restaurație colectivă - înseamnă orice unitate, inclusiv un vehicul sau un stand fix sau mobil precum restaurantele, cantinele, școlile, spitalele și societățile de catering, în care, în cadrul unei activități profesionale, sunt preparate produse alimentare destinate consumului direct de către consumatorul final.</p>	<p>Noțiunea și definiția propuse prin proiectul de lege corespund în fapt cu noțiunea și definiția reglementate pentru <i>unitățile de alimentație publică</i>, conform prevederile Ordinului ANSVSA nr. 111/2008. Astfel, pentru evitarea unor paralelisme legislative, prevederile legale relevante au fost încorporate, prin referire, în cuprinsul textului propus ca art. 2 alin. (1) de mai sus.</p>

14.	N/A	<p>La art. 2, după punctul 37 se introduce un nou punct, punctul 38 cu următorul cuprins:</p> <p>38. intermediar – persoană fizică sau juridică care prestează servicii de intermediere prin punerea în contact a operatorilor economici cu consumatorii. Pentru claritate, în situația comercializării de produse sau prestării de servicii prin intermediar, contractul se încheie în mod direct între operatorul economic și consumator;</p>	<p>În contextul dezvoltării semnificative a comerțului prin intermediari în România, considerăm că se justifică definirea intermediarilor, dat fiind că, de regulă, acest tip de comerț reprezintă un sector semnificativ în mediul comercial. Obligațiile vânzătorului sunt și trebuie reglementate distinct de cele ale intermediarului.</p>
15.	<p>Art. 3</p> <p>d) de a fi despăgubiți pentru pagubele generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor, inclusiv pentru daunele conexe;</p>	<p>Art. 3</p> <p>d) de a fi despăgubiți pentru pagubele generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor, inclusiv pentru daunele conexe;</p>	<p>Modificarea are drept scop corelarea cu amendamentul propus pentru definiția pagubei. Noțiunea de pagubă este deja definită la art. 2 pct. 11 prin raportare la noțiunea de prejudiciu, la rândul său, definită de Codul civil în sensul în care prejudiciul reprezintă paguba efectiv suferită și beneficiul nerealizat. În acest context, se impune eliminarea trimiterii la acoperirea daunelor conexe, cu atât mai mult cu cât această noțiune nu este definită, fiind de natură să creeze confuzii de interpretare și aplicare practică.</p>
16.	<p>Art. 4. (4) Cu ocazia acțiunilor de control desfășurate de reprezentanții Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor în punctele de intrare în vamă, se vor încheia următoarele documente, după cum urmează:</p> <p>a) produsele nu prezintă abateri de la prevederile legislației în domeniul protecției consumatorilor, se va consemna acest fapt în documentul încheiat - proces verbal de constatare și se transmite adresă de răspuns către autoritatea vamală în care se face precizarea că „se pot pune în liberă circulație produsele</p> <p>b) produsele prezintă risc imediat sau important pentru sănătate sau siguranță ori sunt interzise prin reglementări legale, se va consemna acest fapt în documentul încheiat - proces - verbal de constatare și în adresa de răspuns la notificarea</p>	<p>Art. 4. (4) Cu ocazia acțiunilor de control desfășurate de reprezentanții Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor în punctele de intrare în vamă, se vor încheia următoarele documente, după cum urmează:</p> <p>a) produsele nu prezintă abateri de la prevederile legislației în domeniul protecției consumatorilor, se va consemna acest fapt în documentul încheiat – proces-verbal de constatare și se transmite adresă de răspuns către autoritatea vamală în care se face precizarea că „se pot pune în liberă circulație produsele nu au fost identificate neconformități prin raportare la prevederile legale aplicabile în materia protecției consumatorilor”</p> <p>b) produsele prezintă risc imediat sau important pentru sănătate sau siguranță ori sunt interzise prin reglementări legale, se va consemna acest fapt în documentul încheiat - proces - verbal de constatare și în adresa de răspuns la notificarea autorității vamale se va face, în mod alternativ</p>	<p>Propunerea derivă din necesitatea de delimitare a competențelor atribuite prin lege tuturor autorităților ce pot implicate în desfășurarea procedurilor vamale. Totodată, se impune reglementarea unei căi de atac împotriva proceselor-verbale de constatare încheiate conform textului de lege propus, în virtutea asigurării accesului la justiție.</p>

	<p>autorității vamale se va solicita înscrierea pe factura care însoțește produsul mențiunea „<i>Produce periculos - nu s-a autorizat punerea în circulație</i>”</p> <p>c) produsele prezintă alte neconformități, din alte cauze, se va consemna acest fapt în documentul încheiat - proces verbal de constatare și în adresa de răspuns la notificarea autorității vamale se va solicita înscrierea pe factura care însoțește produsul mențiunea „<i>Produce neconform - nu s-a autorizat punerea în circulație decât după ce se elimină neconformitățile</i>”</p>	<p>dintre cele de mai jos, precizarea că solicita înscrierea pe factura care însoțește produsul mențiunea „<i>Produce periculos - nu s-a autorizat punerea în circulație</i>” Produce prezintă un risc imediat sau important pentru sănătate, conform prevederile legale aplicabile în materia protecției consumatorilor / Produce nu îndeplinește condițiile legale pentru punerea pe piața din România.”</p> <p>c) produsele prezintă alte neconformități, din alte cauze, se va consemna acest fapt în documentul încheiat - proces verbal de constatare și în adresa de răspuns la notificarea autorității vamale se va formula solicita înscrierea pe factura care însoțește produsul mențiunea „<i>Produce neconform - nu s-a autorizat punerea în circulație decât după ce se elimină neconformitățile</i>” Produce identificat ca prezentând neconformități prin raportare la prevederile legale aplicabile în materia protecției consumatorilor”.</p> <p>Procesul-verbal de constatare se încheie în 2 exemplare, dintre care un exemplar se va înmâna operatorului economic. Împotriva Procesului-verbal de constatare încheiat conform acestui art. 4 se poate formula cale de atac conform prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.</p>	
<p>17.</p>	<p>Art. 5. (1) Produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate/, datei de minimă durabilitate pentru produsele nealimentare sau al datei-limită de consum pentru produsele alimentare/datei durabilității minimale stabilite de producător, inclusiv marcajul de conformitate.</p> <p>(2) Se interzice modificarea termenului de valabilitate/datei de minimă durabilitate sau a datei- limită de consum/datei durabilității minimale înscrise pe produs, pe etichetă, pe ambalaj sau, după caz, în documentele însoțitoare.</p>	<p>Art. 5. (1) Produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate / datei de minimă durabilitate pentru produsele nealimentare sau al datei-limită de consum pentru produsele alimentare / datei durabilității minimale stabilite de producător, inclusiv marcajul de conformitate cu respectarea deplină a informațiilor înscrise pe produs / ambalaj / etichetă sau în orice documente însoțitoare cu privire la valabilitatea / durabilitatea acestora.</p> <p>(2) Se interzice modificarea termenului de valabilitate / datei de minimă durabilitate sau a datei-limită de consum / datei durabilității minimale înscrise pe produs, pe etichetă, pe ambalaj sau, după caz, în documentele însoțitoare, informațiilor cu privire la valabilitatea / durabilitatea produselor.</p>	<p>Propunerile de modificare formulate derivă din necesitatea de asigurare a unui nivel ridicat de claritate și predictibilitate a textului de lege, având în vedere totodată și reglementările specifice aplicabile în materia produselor alimentare și nealimentare.</p>

	<p>(3) Se interzice utilizarea materiilor prime cu data durabilității minimale/data limită de consum depășite sau fără elemente de etichetare la prestarea serviciilor de către unitățile de restaurație colectivă sau de către persoanele fizice.</p>	<p>(3) Se interzice utilizarea, de către operatorul economic, a materiilor prime, cu data durabilității minimale / data limită de consum depășite sau fără elemente de etichetare la prestarea serviciilor de către unitățile de restaurație colectivă sau de către persoanele fizice cu nerespectarea informațiilor furnizate de către producător cu privire la durabilitatea produselor.</p> <p>(4) Prestarea de servicii specifice unităților de alimentație publică se realizează conform legii.</p>	
18.	<p>Art. 6. (1) Guvernul, prin organismele sale specializate, stabilește norme și reglementări specifice sau le îmbunătățește pe cele existente, când se impune protecția vieții, sănătății sau securității consumatorilor, în următoarele cazuri:</p> <p>a) fabricarea, importul, conservarea, ambalarea, etichetarea, manipularea, transportul, depozitarea, pregătirea pentru vânzare și vânzarea produselor;</p> <p>b) furnizarea și utilizarea produselor, precum și prestarea serviciilor.</p> <p>(2) Normele și reglementările se referă la grupe de produse și servicii care, anual, sunt nominalizate și actualizate de către Guvern, dacă acest lucru se impune.</p>	<p>Art. 6. (1) Guvernul, prin organismele sale specializate, stabilește norme și reglementări specifice sau le îmbunătățește pe cele existente, când se impune protecția vieții, sănătății sau securității consumatorilor, în următoarele cazuri:</p> <p>a) fabricarea, importul, conservarea, ambalarea, etichetarea, manipularea, transportul, depozitarea, pregătirea pentru vânzare și vânzarea produselor;</p> <p>b) furnizarea și utilizarea produselor, precum și prestarea serviciilor.</p> <p>(2) Normele și reglementările se referă la grupe de produse și servicii care, anual, sunt nominalizate și actualizate de către Guvern, dacă acest lucru se impune.</p>	<p>Se propune eliminarea dispozițiilor prin care se stabilesc obligații în sarcina Guvernului.</p> <p>Aceasta întrucât se impune respectarea normelor legale ce privesc conținutul, scopul și limitele abilitării Guvernului de a emite anumite acte normativ, în domenii determinate.</p>
19.	<p>Art. 7. (1) Operatorii economici sunt obligați, după cum urmează:</p> <p>a) producătorii:</p> <ul style="list-style-type: none"> - să pună pe piață numai produse sigure și, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate; - să pună pe piață numai produse care respectă condițiile prescrise de lege sau declarate; - să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață și/sau de la consumatori produsele la care organele abilitate ori specialiștii proprii au constatat neîndeplinirea caracteristicilor prescrise de lege, declarate sau care ar putea afecta viața, 	<p>Art. 7. (1) Operatorii economici sunt obligați, după cum urmează:</p> <p>a) producătorii:</p> <ul style="list-style-type: none"> - să pună pe piață numai produse sigure și, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate; - să pună pe piață numai produse care respectă condițiile prescrise de lege sau declarate reglementate prin prevederile legale aplicabile; - să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață și/sau de la consumatori produsele la care organele abilitate ori specialiștii proprii au constatat neîndeplinirea caracteristicilor prescrise de lege, declarate sau care ar putea afecta viața, sănătatea, securitatea ori interesul economic al 	<p>Propunerile de modificare formulate au scopul de a asigura claritatea și predictibilitatea normei legale.</p> <p>Modificările formulate se impun operate în considerarea imperativului respectării normelor de drept civil cu privire la stabilirea și acordarea prejudiciului. În lipsa unor mecanisme contractuale în relația operator economic – consumator prin care să se stabilească mecanisme specifice de acordare a unor despăgubiri, după caz, despăgubirile pot fi stabilite și acordate exclusiv în baza unei hotărâri judecătorești definitive.</p>

<p>sănătatea, securitatea ori interesul economic al consumatorilor, dacă această măsură constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective sau limita pentru a limita eventualele prejudicii/pagube;</p> <ul style="list-style-type: none"> - să asigure, atât pe durata de fabricație, cât și după scoaterea din programul de fabricație, pentru perioada cel puțin egală cu durata medie de utilizare, calculată de la data vânzării ultimelor produse, direct sau prin terți abilitați, piesele de schimb aferente și service-ul necesar produselor de folosință îndelungată; - să folosească în activitatea de producție, depozitare și/sau prezentare spre comercializare în spații corespunzătoare. <p>b) distribuitorii/vânzătorii:</p> <ul style="list-style-type: none"> - să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și respectă condițiile prescrise de lege sau declarate; - să nu comercializeze produse despre care dețin informații sau consideră că pot fi periculoase; - să anunțe, imediat, autoritățile publice competente, precum și producătorul despre existența pe piață a oricărui produs de care au cunoștință că este periculos; - să retragă de la comercializare produsele la care organele abilitate de lege au constatat că nu îndeplinesc caracteristicile prescrise de lege sau declarate, dacă aceasta constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective; - să asigure condițiile tehnice stabilite de producător pe timpul transportului, manipulării, depozitării și desfacerii produselor; 	<p>consumatorilor, dacă această măsură constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective sau limita pentru a limita eventualele prejudicii/pagube;</p> <ul style="list-style-type: none"> - să asigure, contra cost, atât pe durata de fabricație, cât și după scoaterea din programul de fabricație, pentru perioada cel puțin egală cu durata medie de utilizare, calculată de la data vânzării ultimelor produse, direct sau prin terți abilitați, piesele de schimb aferente și service-ul necesar produselor de folosință îndelungată; - să folosească în activitatea de producție, depozitare și/sau prezentare spre comercializare întreprindă activitățile desfășurate cu privire la produse în spații corespunzătoare, conform normelor legale aplicabile. <p>b) distribuitorii/vânzătorii:</p> <ul style="list-style-type: none"> - să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și respect condițiile prescrise de lege sau declarate sunt comercializate cu respectarea condițiilor impuse de către producător; - să nu comercializeze produse despre care dețin informații sau consideră că pot fi periculoase; - să anunțe, imediat, autoritățile publice competente, precum și producătorul despre existența pe piață a oricărui produs de care au cunoștință că este periculos; - să retragă de la comercializare produsele la care organele abilitate de lege au constatat că nu îndeplinesc caracteristicile prescrise de lege sau declarate, dacă aceasta constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective, conform măsurile impuse de către acestea prin act administrativ și care nu au fost suspendate prin efectul legii sau anulate prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă; - să asigure respectarea oricăror condiții comunicate de producător cu privire la transportul, manipularea, depozitarea și desfacerea produselor; 	
---	---	--

	<p>- să nu comercializeze, în spații în care nu pot fi asigurate condițiile de păstrare cerute de producător pentru a se preveni perisabilitatea accelerată, produse alimentare preambalate sau îmbuteliate.</p> <p>(2) Operatorii economici sunt obligați să acorde despăgubiri consumatorilor pentru pagubele suferite, inclusiv pentru cele colaterale cuantificabile, pe baza documentelor doveditoare menționate în cadrul procesului verbal de constatare a contravenției.</p> <p>(4) În cazul în care prin săvârșirea contravenției s-a cauzat o pagubă și există tarife de evaluare a acesteia, persoana împuternicită să aplice sancțiunea stabilește și despăgubirea, cu acordul expres al persoanei vătămate, făcând mențiunea corespunzătoare în procesul verbal.</p> <p>(5) Operatorii economici sunt obligați să dețină un sediu pe teritoriul României, astfel încât să pună la dispoziția organelor abilitate toate documentele necesare în vederea încheierii documentelor de control și să răspundă solicitărilor autorităților.</p>	<p>- să nu comercializeze produse alimentare preambalate sau îmbuteliate în spații care nu permit respectarea condițiilor de păstrare comunicate de producător pentru a se preveni perisabilitatea accelerată;</p> <p>(2) Operatorii economici sunt obligați să acorde despăgubiri consumatorilor pentru pagubele suferite, inclusiv pentru cele colaterale cuantificabile, pe baza documentelor doveditoare menționate în cadrul procesului verbal de constatare a contravenției cauzate acestora, potrivit condițiilor stabilite prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă.</p> <p>(4) În cazul în care prin săvârșirea contravenției s-a cauzat o pagubă și există tarife de evaluare a acesteia, persoana împuternicită să aplice sancțiunea stabilește și despăgubirea, cu acordul expres al persoanei vătămate, făcând mențiunea corespunzătoare în procesul verbal.</p> <p>(5) Operatorii economici sunt obligați să dețină un sediu pe teritoriul României, astfel încât să pună la dispoziția organelor abilitate toate documentele necesare în vederea încheierii documentelor de control și să răspundă solicitărilor autorităților.</p>	<p>În lipsa unor reglementări specifice de natură să prevadă <i>tarife de evaluare a pagubei</i>, se impune eliminarea.</p> <p>O astfel de prevedere legală ar conduce în mod inerent la încălcarea dispozițiilor legale aplicabile la nivelul Uniunii Europene. Totodată, atât la nivelul Uniunii Europene, cât și la nivel național, au fost adoptat reglementări specifice – atât cu caracter general, cât și cu caracter special, prin raportare la categorii specifice de produs, cu privire la obligațiile operatorilor economici – și sancțiunile aferente în cazul unor încălcări a obligațiilor legale, de a pune la dispoziția autorităților competente documente de conformitate și altele asemenea.</p>
<p>20.</p>	<p>Art. 8. Guvernul adoptă reglementări specifice în scopul prevenirii și combaterii practicilor ce dăunează intereselor economice ale consumatorilor.</p>	<p>Art. 8. Guvernul adoptă reglementări specifice în scopul prevenirii și combaterii practicilor ce dăunează intereselor economice ale consumatorilor.</p>	<p>Se propune eliminarea dispozițiilor prin care se stabilesc obligații în sarcina Guvernului. Aceasta întrucât se impune respectarea normelor legale ce privesc conținutul, scopul și limitele abilitării Guvernului de a emite anumite acte normative, în domenii determinate.</p>

21.	<p>Art. 9. (1) Operatorii economici sunt obligați să pună pe piață numai produse sau servicii care corespund caracteristicilor prescrise de lege sau declarate, să se comporte în mod corect în relațiile cu consumatorii, să nu folosească practici comerciale incorecte sau clause abuzive, de a despăgubi consumatorii pentru pagubele produse, inclusiv pentru cele colaterale.</p>	<p>Art. 9. (1) Producătorii Operatorii economici sunt obligați să pună pe piață numai produse sau servicii care corespund caracteristicilor prescrise condițiilor reglementate de lege sau declarate, să se comporte în mod corect și să adopte un comportament corect în relațiile cu consumatorii, conform prevederilor legale aplicabile, să nu folosească practici comerciale incorecte sau clauze abuzive, de a despăgubi consumatorii pentru pagubele produse, inclusiv pentru cele colaterale.</p>	<p>Propunere formulată în scopul asigurării clarității și predictibilității dispozițiilor legale, precum și pentru evitarea creării de paralelisme legislative.</p>
22.	<p>Art. 9. (2) Operatorii economici care adoptă ghiduri de bune practici trebuie și să facă dovada respectării acestora. Ghidurie de bune practici sunt elaborate de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în parteneriat cu reprezentanții industriilor reprezentative, la solicitarea acestora.</p> <p>(3) Costurile elaborării ghidurilor se aprobă prin ordin al Președintelui Autorității, ce se publică în Monitorul Oficial, ce se fac venit la bugetul de stat.</p>	<p>Art. 9. (2) Operatorii economici care adoptă ghiduri de bune practici trebuie și să facă dovada respectării acestora. Ghidurie de bune practici sunt elaborate de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în parteneriat cu reprezentanții industriilor reprezentative, la solicitarea acestora. În parteneriat cu Autoritatea Nationala pentru protectia consumatorilor.</p> <p>(3) Costurile elaborării ghidurilor se aprobă prin ordin al Președintelui Autorității, ce se publică în Monitorul Oficial, ce se fac venit la bugetul de stat.</p>	<p>Considerăm că ghidurile trebuie făcute de organizațiile de business, cu suportul ANPC ceea ce nu ar presupune nici costuri pentru părți.</p>
23.	<p>Art. 10. (1) în cazul serviciilor financiare, consumatorul are dreptul de a fi informat în mod corect, încă din faza precontractuală, asupra tuturor condițiilor contractuale.</p> <p>(2) La solicitarea unei oferte de credit, furnizorul de servicii financiare are obligația de a oferi gratuit consumatorului, pe hârtie sau pe alt suport durabil, un grafic de rambursare ori alt document care să menționeze costurile totale ce vor fi suportate de consumator și un exemplar al proiectului contractului de credit.</p>	<p>Art. 10. (1) în cazul serviciilor financiare, consumatorul are dreptul de a fi informat în mod corect, încă din faza precontractuală, asupra tuturor condițiilor contractuale.</p> <p>(2) La solicitarea unei oferte de credit, furnizorul de servicii financiare are obligația de a oferi gratuit consumatorului, pe hârtie sau pe alt suport durabil, un grafic de rambursare ori alt document care să menționeze costurile totale ce vor fi suportate de consumator și un exemplar al proiectului contractului de credit.</p>	<p>Modificările propuse vin ca o consecință inerentă a modificărilor operate asupra alin. (2) de mai sus și pentru corelare cu amendamentul de eliminare a pct. 23-25 din definiții. Obligațiile ce țin de servicii financiare sunt deja reglementate în actele normative specifice, atât pe partea de creditare, cât și pe partea de servicii de plăți, în conformitate cu Directivele specifice.</p> <p>Materia specială a serviciilor financiare beneficiază de un cadrul legal special în vigoare atât la nivelul Uniunii Europene cât și la nivel național, constituind un domeniu supus armonizării. Astfel, se impune eliminarea în scopul evitării creării unui paralelism legislativ, cu încălcarea normelor de tehnică legislativă.</p>
24.	<p>Art. 11. (1) Orice formă de publicitate referitoare la contractele de credit care indică o rată a dobânzii sau orice alte cifre referitoare la costul creditului pentru consumator va cuprinde</p>	<p>Art. 11. (1) Orice formă de publicitate referitoare la contractele de credit care indică o rată a dobânzii sau orice alte cifre referitoare la costul creditului pentru consumator va cuprinde următoarele informații standard, prin intermediul</p>	<p>Pentru corelare cu amendamentul de eliminare a pct. 23-25 din definiții. Obligațiile ce țin de servicii financiare sunt deja reglementate în actele normative specifice, atât pe partea de</p>

<p>următoarele informații standard, prin intermediul unui exemplu reprezentativ:</p> <p>a) rata dobânzii aferente creditului, fixă și/sau variabilă, împreună cu informații privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator;</p> <p>b) valoarea totală a creditului;</p> <p>c) dobânda anuală efectivă, conform prevederilor legale specifice;</p> <p>d) durata contractului de credit;</p> <p>e) valoarea totală plătită de consumator.</p> <p>(2) în orice formă de publicitate, informațiile referitoare la costuri vor fi scrise vizibil și ușor de citit, în același câmp vizual și cu caractere de aceeași mărime.</p> <p>(3) în cazurile în care, pentru acordarea creditului, consumatorul este obligat să încheie un contract de asigurare, se va menționa acest lucru în publicitate.</p> <p>Art. 12 În cadrul contractelor încheiate cu consumatorii, furnizorii de servicii financiare sunt obligați să respecte următoarele reguli:</p> <p>a) contractele vor fi redactate în scris, vizibil și ușor de citit, cu o mărime a fontului utilizat de minimum 10, pe hârtie sau pe alt suport durabil, în cel puțin două exemplare, fiind remis câte un exemplar original fiecărei părți. Culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat contractul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat;</p> <p>b) dobânzile, precum și toate comisioanele, taxele, tarifele, spezele bancare sau orice alte costuri aferente acordării și derulării contractului, respectiv aferente unor servicii în privința cărora consumatorul nu dispune de libertate de alegere vor fi menționate în contract, fără a se face trimiteri la condiții generale de afaceri ale furnizorului de servicii financiare, lista de tarife și comisioane sau orice alt înscris;</p>	<p>unui exemplu reprezentativ:</p> <p>a) rata dobânzii aferente creditului, fixă și/sau variabilă, împreună cu informații privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator;</p> <p>b) valoarea totală a creditului;</p> <p>c) dobânda anuală efectivă, conform prevederilor legale specifice;</p> <p>d) durata contractului de credit;</p> <p>e) valoarea totală plătită de consumator.</p> <p>(2) în orice formă de publicitate, informațiile referitoare la costuri vor fi scrise vizibil și ușor de citit, în același câmp vizual și cu caractere de aceeași mărime.</p> <p>(3) în cazurile în care, pentru acordarea creditului, consumatorul este obligat să încheie un contract de asigurare, se va menționa acest lucru în publicitate.</p> <p>Art. 12 În cadrul contractelor încheiate cu consumatorii, furnizorii de servicii financiare sunt obligați să respecte următoarele reguli:</p> <p>a) contractele vor fi redactate în scris, vizibil și ușor de citit, cu o mărime a fontului utilizat de minimum 10, pe hârtie sau pe alt suport durabil, în cel puțin două exemplare, fiind remis câte un exemplar original fiecărei părți. Culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat contractul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat;</p> <p>b) dobânzile, precum și toate comisioanele, taxele, tarifele, spezele bancare sau orice alte costuri aferente acordării și derulării contractului, respectiv aferente unor servicii în privința cărora</p>	<p>creditare, cât și pe partea de servicii de plăți, în conformitate cu Directivele specifice.</p> <p>Materia specială a serviciilor financiare beneficiază de un cadrul legal special în vigoare atât la nivelul Uniunii Europene, cât și la nivel național, constituind un domeniu supus armonizării. Astfel, se impune eliminarea în scopul evitării creării unui paralelism legislativ, cu încălcarea normelor de tehnică legislativă.</p> <p>Materia specială a serviciilor financiare beneficiază de un cadrul legal special în vigoare atât la nivelul Uniunii Europene cât și la nivel național, constituind un domeniu supus armonizării. Astfel, se impune eliminarea în scopul evitării creării unui paralelism legislativ, cu încălcarea normelor de tehnică legislativă.</p>
---	---	---

<p>25.</p>	<p>Art. 22. Drepturile consumatorilor, la încheierea contractelor, sunt:</p> <p>a) libertatea de a lua decizii la achiziționarea de produse și servicii, fără a li se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte în vânzare, de natură a influența opțiunea acestora;</p> <p>b) de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, indicarea exactă a prețurilor și tarifelor și, după caz, a condițiilor de garanție, a parametrilor tehnici, cantitativi și calitativi, precum și orice alte informații considerate esențiale; dovada celor stabilite între părți se realizează de către operatorul economic în forma scrisă, asumată de către consumator. Lipsa dovezii va conduce la interpretarea în favoarea consumatorului, cu respectarea diligenței profesionale;</p> <p>c) de a fi exonerati de plata produselor și serviciilor care nu au fost solicitate, precum și de achitarea prețurilor, tarifelor, taxelor, comisioanelor, dobânzilor și penalităților care nu au fost stipulate inițial în contracte sau în alte documente aferente contractelor;</p> <p>d) de a fi despăgubiți pentru daunele provocate de produsele sau serviciile care nu corespund clauzelor contractuale;</p> <p>e) de a li se asigura service-ul necesar și piese de schimb pe toată durata medie de utilizare a produsului, stabilită în documentele tehnice normative sau declarată de către producător ori convenită de părți;</p>	<p>Art. 22. Drepturile consumatorilor, la încheierea contractelor, sunt:</p> <p>a) libertatea de a lua decizii la achiziționarea de produse și servicii, fără a li se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte în vânzare, de natură a influența opțiunea acestora;</p> <p>b) de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, indicarea exactă a prețurilor și tarifelor aplicabile și, după caz, a condițiilor de garanție, a parametrilor tehnici, cantitativi și calitativi, precum și orice alte informații considerate esențiale relevante cu privire la produs sau serviciu; dovada celor stabilite între părți se realizează de către operatorul economic în forma scrisă, asumată de către consumator. Lipsa dovezii va conduce la interpretarea în favoarea consumatorului, cu respectarea diligenței profesionale; sarcina probei furnizării unor informații clare și precise consumatorilor incumbă operatorului economic ce a încheiat contractul cu consumatorul;</p> <p>c) de a fi exonerati de orice obligație de plată aferente unor produse și servicii ce au fost furnizate sau prestate de către operatorul economic în lipsa unei solicitări din partea consumatorului, precum și de achitarea prețurilor, tarifelor, taxelor, comisioanelor, dobânzilor și penalităților care nu au fost stipulate inițial în contracte sau în alte documente aferente contractelor;</p> <p>d) de a fi despăgubiți pentru daunele provocate de produsele sau serviciile care nu corespund prevederilor legale aplicabile sau condițiilor contractuale aplicabile între operatorul economic și consumator;</p> <p>e) de a li se asigura, de către producător, contra cost, service-ul necesar și piese de schimb pe toată durata medie de utilizare a produsului, astfel cum aceasta este stabilită în documentele tehnice normative sau declarată de către producător ori convenită de părți; în cazul în care durata medie de utilizare a produsului nu poate fi determinată conform documentelor tehnice normative sau declarațiilor</p>	<p>Libertatea de a contracta este pe deplin recunoscută în beneficiul consumatorilor, atât prin cadrul legal în vigoare cât și în practica operatorilor economici în România. Propunerea de eliminare este susținută prin dezideratul respectării normelor de tehnică legislativă, prin evitarea creării unor paralelisme legislative</p> <p>Propunerea formulată are ca scop asigurarea clarității și predictibilității textului legal, având în vedere totodată dinamica pieței de consum (în mod special în considerarea faptului că numeroase relații contractuale ce se formează între operatorii economici, pe de o parte, și consumatori, pe de altă parte, nu beneficiază, prin natura și dinamica inerentă a relațiilor, de un suport scris; mai mult, sunt foarte puține contracte pentru care legea impune, cu titlu de condiție de validitate sau chiar <i>ad probationem</i>, forma scrisă).</p> <p>Propunerea de completare are același scop al asigurării clarității și predictibilității reglementării în timp ce eliminarea tezei finale derivă din necesitatea de a evita repetiția de texte legale în cadrul aceluiași act normativ.</p> <p>Scop de asigurare a clarității textului de lege.</p> <p>Propunerea de completare are ca scop asigurarea compatibilității normei legale cu dinamica actuală a pieței de consum, fără a aduce atingere sau a prejudicia în orice fel drepturile consumatorilor.</p>
------------	--	--	--

	<p>f) de a plăti, pentru produsele sau serviciile de care beneficiază, sume stabilite cu exactitate, în prealabil; majorarea prețului, tarifului, taxelor, comisioanelor, dobânzilor, penalităților și a altor eventuale costuri stabilite inițial este posibilă numai cu acordul scris al consumatorului;</p> <p>h) de a fi notificați în scris cu privire la orice modificare ca urmare a prevederilor contractuale referitoare la valoarea dobânzilor, comisioanelor, penalităților sau oricăror altor costuri, cu cel puțin 30 de zile înainte de aplicarea noilor valori;</p> <p>i) de a fi notificați cu 30 de zile înainte de data la care contractul se prelungește în mod automat pentru o perioadă de timp determinată sau nedeterminată, în vederea formulării în scris de către consumator a unei opțiuni de prelungire a valabilității acestuia.</p>	<p>producătorului sau service-ul necesar și piesele de schimb nu pot fi, în mod obiectiv, asigurate pe întreaga perioadă a duratei medii de utilizare stabilite, producătorul are obligația de a asigura rambursarea prețului plătit de consumator, din care se va scădea o sumă proporțională cu uzura înregistrată asupra produsului prin acțiunea consumatorului; prevederile prezentului articol se aplică fără a aduce atingere drepturilor consumatorilor recunoscute prin lege în materia garanției de conformitate sau conferite prin intermediul unei garanții comerciale oferite de emitent conform legislației aplicabile;</p> <p>f) de a plăti, pentru produsele sau serviciile de care beneficiază, sume stabilite cu exactitate, în prealabil; majorarea prețului, tarifului, taxelor, comisioanelor, dobânzilor, penalităților și a altor eventuale costuri stabilite inițial este posibilă numai cu acordul scris al consumatorului;</p> <p>h) de a fi notificați în scris cu privire la orice modificare operată de operatorul economic cu privire la condițiile contractuale aplicabile pentru valoarea dobânzilor, comisioanelor, penalităților sau oricăror altor costuri, cu cel puțin 30 de zile înainte de aplicarea noilor valori;</p> <p>i) de a fi notificați informați cu 30 de zile înainte de data la care contractul se prelungește în mod automat pentru o perioadă de timp determinată sau nedeterminată, în vederea formulării în scris de către consumator a unei opțiuni de prelungire a valabilității acestuia.</p>	<p>Obligația reglementată este acoperită în integralitate prin prevederile redate la punctele anterioare ale textului de lege.</p> <p>Scop de asigurare a clarității</p> <p>Scop de asigurare a clarității</p>
<p>26.</p>	<p>Art. 23. (1) Produsele și serviciile oferite consumatorilor se măsoară cu mijloace de măsurare și control adecvate, verificate metrologic, potrivit reglementărilor legale.</p> <p>(2) Informațiile furnizate de aparatele de măsură utilizate pentru determinarea cantității produselor vândute în vrac trebuie să fie clare și vizibile pentru consumator.</p>	<p>Art. 23. (1) Produsele și serviciile oferite consumatorilor se măsoară cu mijloace de măsurare și control adecvate, utilizate de către operatorul economic în conformitate cu reglementările legale aplicabile.</p> <p>(2) Informațiile furnizate de aparatele de măsură puse la dispoziția consumatorilor pentru a fi utilizate în mod nemijlocit de către aceștia pentru determinarea cantității produselor vândute în vrac trebuie să fie clare și vizibile pentru consumator, conform prevederilor legale aplicabile acestor</p>	<p>Propunerea are ca scop alinierea textului legal cu prevederile legale specifice aplicabile în materie de metrologie. Conform reglementărilor legale specifice, mijloacele de măsurare și control pot fi – în funcție de tip/caracteristici aparat, supuse unor proceduri de supraveghere și control ce pot presupune obligații cu un conținut diferit în sarcina operatorilor economici (<i>spre ex. aprobarea</i></p>

		aparate.	<i>aparaturii, verificarea aparatului spre luare în evidență etc.).</i>
27.	<p>Art. 24. (1) Consumatorii au dreptul de a pretinde vânzătorilor sau prestatorilor de servicii remedierea ori înlocuirea gratuită a produselor și serviciilor obținute, precum și despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficiențelor constatate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate. După expirarea acestui termen, consumatorii pot pretinde remedierea sau înlocuirea produselor/serviciilor care nu pot fi folosite potrivit scopului pentru care au fost realizate, ca urmare a unor vicii ascunse apărute pe durata medie de utilizare a acestora.</p> <p>(3) Vânzătorul sau prestatorul de servicii suportă toate cheltuielile legate de aceste deficiențe, situație care nu îl exonerează de răspundere pe producător în relația cu acesta.</p>	<p>Art. 24. (1) Consumatorii au dreptul de a pretinde vânzătorilor sau prestatorilor de servicii remedierea ori înlocuirea gratuită a produselor și serviciilor obținute, precum și despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficiențelor constatate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate. După expirarea acestui termen, consumatorii pot pretinde remedierea sau înlocuirea produselor/serviciilor care nu pot fi folosite potrivit scopului pentru care au fost realizate, ca urmare a unor vicii ascunse apărute pe durata medie de utilizare a acestora.</p> <p>(3) Vânzătorul sau prestatorul de servicii suportă toate cheltuielile legate de aceste deficiențe, situație care nu îl exonerează de răspundere pe producător în relația cu acesta.</p>	Aspectele reglementate prin art. 24 propus sunt pe deplin acoperite prin reglementarea instituită prin OUG nr. 140/2021 și OUG nr. 141/2021. Astfel, se impune eliminarea textului propus pentru a nu se crea un paralelism legislativ.
28.	<p>Art. 25. (1) Remedierea deficiențelor apărute la produse sau servicii ori înlocuirea produselor care nu corespund în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate și care nu sunt imputabile consumatorului se face în termen de maximum 15 zile din momentul când operatorul economic a luat la cunoștință de deficiențele respective.</p> <p>(4) În cazul unor vicii ascunse, termenul maxim stabilit la alin. (1) curge de la data finalizării expertizei tehnice efectuate de un organism tehnic neutru.</p>	<p>Art. 25. (1) Remedierea deficiențelor apărute la produse sau servicii ori înlocuirea produselor care nu corespund în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate și care nu sunt imputabile consumatorului se face în termen de maximum 15 zile din momentul când operatorul economic a luat la cunoștință de deficiențele respective.</p> <p>(4) În cazul unor vicii ascunse, termenul maxim stabilit la alin. (1) curge de la data finalizării expertizei tehnice efectuate de un organism tehnic neutru.</p>	Aspectele reglementate prin art. 24 propus sunt pe deplin acoperite prin reglementarea instituită prin OUG nr. 140/2021 și OUG nr. 141/2021. Astfel, se impune eliminarea textului propus pentru a nu se crea un paralelism legislativ.
29.	<p>Art. 26. În cazul produselor și serviciilor alimentare, al produselor nealimentare pentru care producătorul stabilește termen de valabilitate/data limită de consum/ data durabilității minimale, care pot afecta viața sau sănătatea consumatorilor ori care prezintă abateri de la caracteristicile prescrise sau declarate, vânzătorul/prestatorul de servicii este obligat, la cererea consumatorului, să le înlocuiască de îndată, să le refacă sau să restituie contravaloarea acestora.</p>	<p>Art. 26. În cazul produselor și serviciilor care prezintă alimentare, al produselor nealimentare pentru care producătorul stabilește termen de valabilitate / dată limită de consum / data durabilității minimale, care pot afecta viața sau sănătatea consumatorilor ori care prezintă abateri de la caracteristicile prescrise sau declarate, neconformități prin raportare la cerințele legale aplicabile și/sau informațiile furnizate consumatorilor cu privire la caracteristicile produsului sau serviciului, vânzătorul /sau prestatorul servicii are obligația, la cererea consumatorului, să înlocuiască</p>	Pentru asigurarea clarității și predictibilității textului de lege.

		<p>produsul, să refacă serviciul sau să restituie contravaloarea acestuia.</p>	
<p>30.</p>	<p>Art. 27. (1) Refacerea serviciului sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, restituirea contravalorii serviciului prestat se face imediat după constatarea neîncadrării acestuia în condițiile prescrise sau declarate de prestatorul de servicii, dacă această situație nu este imputabilă consumatorului.</p> <p>(2) Restituirea contravalorii serviciului se face la valoarea stabilită în contract.</p> <p>(3) Operatorul economic are aceleași obligații pentru serviciul refăcut ca și pentru serviciul prestat inițial.</p> <p>(4) Persoanele împuternicite ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute de prezenta lege vor stabili odată cu sancțiunea și măsuri de remediere sau, dacă acest lucru nu este posibil, înlocuirea ori restituirea contravalorii serviciilor, după caz.</p>	<p>Art. 27. (1) Refacerea serviciului sau, în cazul în care refacerea nu este posibilă, restituirea prețului plătit de consumator pentru serviciul contractat, se face ulterior constatării de către operatorul economic, ca urmare a unei solicitări adresate în acest sens de către consumator, a situației neîncadrării serviciului prestat în parametri de siguranță și/sau calitate ceruți de lege sau comunicați consumatorului, dacă această neîncadrare nu este imputabilă consumatorului. Restituirea prețului plătit de consumator nu se va realiza atunci când neconformitatea este una minoră prin raportare la tipul sau specificul serviciului.</p> <p>(2) Restituirea contravalorii serviciului se va realiza în considerarea prețului stabilit prin contractul încheiat între prestatorul de servicii și consumator și plătit în mod efectiv de către consumator.</p> <p>(3) În cazul refacerii serviciului, prestatorul de servicii are aceleași obligații ca și pentru serviciul prestat inițial, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel.</p> <p>(4) Persoanele împuternicite ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute de prezenta lege vor stabili odată cu sancțiunea, și măsuri de remediere sau, dacă acest lucru nu este posibil, înlocuirea ori restituirea contravalorii serviciilor, după caz, conform prevederilor prezentului articol.</p>	<p>În scopul asigurării clarității și predictibilității textului de lege.</p>

31.	<p>Art. 27. (5) În cazul contractelor prin care sunt afectate interesele mai multor consumatori, măsurile de remediere sau restituirea contravalorii serviciilor se vor dispune pentru întreg portofoliul de consumatori al operatorului economic afectați de nerespectarea actului normativ prin contravenția săvârșită.</p>	<p>Art. 27. (5) În cazul contractelor prin care sunt afectate interesele mai multor consumatori, prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, se poate propune ca măsurile de remediere sau restituire a contravalorii serviciilor să se dispună pentru întreg portofoliul de consumatori ai operatorului economic afectați de nerespectarea actului normativ prin contravenția săvârșită, astfel cum acești consumatori sunt identificați în cadrul Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.</p> <p>Disponerea măsurilor de remediere sau de restituire a prețului serviciului se face prin Ordin sau Decizie emis / emisă de către conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.</p>	
32.	<p>Art. 28. Persoanele împuternicite ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute de legislația din domeniul de competență, au obligația de a filma/fotografia cu mijloacele din dotare, întreaga acțiune de control la operatorul economic controlat.</p>	<p>Art. 28. Persoanele împuternicite ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute de legislația din domeniul de competență, au obligația de a filma sau fotografia acțiunea de control desfășurată în incinta aparținând operatorului unic controlat, cu respectarea următoarelor condiții cumulative:</p> <p>a) Filmarea sau fotografierea se va face exclusiv cu aparatura de înregistrare (echipamentele) aparținând Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, atestată metrologic și tehnic;</p> <p>b) Persoanele împuternicite vor anunța reprezentanții operatorului economic controlat cu privire la înregistrarea de imagini foto sau video anterior efectuării oricărei înregistrări, urmând a se consemna în procesul – verbal de constatare și sancționare atât data cât și ora efectuării înregistrării (în cazul imaginilor video ora începerii și cea a finalizării înregistrării iar, în cazul în care înregistrările sunt întrerupte, intervalele în care au avut loc întreruperile);</p> <p>c) Nicio înregistrare (nici foto, nici video) nu va surprinde detalii care pot duce la identificarea unei anumite persoane fizice reprezentant ori angajat al operatorului (imaginea facială, vocea sau chiar porțiuni de imagine</p>	<p>Propunerile de completare derivă din necesitatea de a asigura alinierea textului de lege cu prevederile aplicabile în materia protecției datelor, pe de o parte, precum și în ceea ce privește cerințele legale procesuale aplicabile în reglementarea standardului de probă.</p>

		<p>care, deși nu includ imaginea facială, pot identifica o persoană, cum ar fi detalii de vestimentație, ecusoane etc.).</p> <p>d) Nicio înregistrare nu va putea fi efectuată decât între orele 08:00 și 22:00, cu respectarea și în cadrul orelor de program ale operatorului economic controlat și în prezența reprezentanților autorizați ai acestuia;</p> <p>e) Persoanele împuternicite vor transmite reprezentanților autorizați ai operatorului economic controlat o copie digitală a înregistrărilor efectuate, imediat după finalizarea acțiunii de control, însă nu mai târziu de data emiterii Procesului verbal de constatare și sancționare a contravenției, în baza unui proces-verbal de predare-primire; copia digitală va fi certificată pentru conformitate cu originalul de către persoanele împuternicite care au efectuat-o.</p> <p>Înregistrările foto sau video realizate conform prezentului articol pot constitui probă în susținerea legalității și veridicității celor consemnate în Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției numai dacă sunt efectuate cu respectarea tuturor condițiilor menționate mai sus și a normelor operaționale și tehnice stabilite de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor prin ordin de aplicare. În acest sens, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va elabora și aproba prin Ordin al Președintelui ANPC, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei Legi, normele tehnice și operaționale pentru utilizarea aparaturii de înregistrare a imaginilor foto și video.</p> <p>Dispozițiile prezentului articol se aplică de la data intrării în vigoare a acestui ordin.</p>	
33.	<p>Art. 29. Operatorul economic are aceleași obligații pentru bunul înlocuit.</p>	<p>Art. 29. Operatorul economic are aceleași obligații pentru bunul înlocuit.</p>	<p>Aspectele reglementate prin art. 24 propus sunt pe deplin acoperite prin reglementarea instituită prin OUG nr. 140/2021 și OUG nr. 141/2021. Astfel, se impune eliminarea textului propus pentru a nu se crea un paralelism legislativ.</p>

<p>34.</p>	<p>Art. 30. (1) Consumatorul poate solicita plata unor despăgubiri, potrivit clauzelor contractuale sau dispozițiilor legale, în cazul remedierii ori a înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare.</p> <p>(2) Soluționarea solicitării plății unor prejudicii morale sau daune conexe remedierii ori a înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare cerute de consumatori sau de operatorii economici este de competența instanței judecătorești competente ori a organismului de mediere competent.</p> <p>(3) Termenul de restituire a sumelor stabilite cu titlu de prejudiciu va fi de 15 zile calendaristice.</p>	<p>Art. 30. (1) Consumatorul poate solicita plata unor despăgubiri de către operatorul economic, potrivit clauzelor contractuale aplicabile sau dispozițiilor legale, pentru daune produse ca urmare a furnizării unui produs sau prestării unui serviciu neconform.</p> <p>(2) Solicitarea de despăgubiri conform alin. (1) se va realiza prin cerere scrisă adresată în atenția operatorului economic. În cazul în care operatorul economic nu răspunde în termen de 15 zile de la momentul primirii cererii consumatorului sau refuză să dea curs cererii de despăgubire, consumatorul se poate adresa instanței de judecată competente ori poate parcurge procedura de mediere, conform prevederilor legale specifice aplicabile în acest sens.</p> <p>(3) Termenul de restituire a sumelor stabilite cu titlu de prejudiciu prin hotărâre judecătorească definitivă este de cel mult 60 de zile.</p>	<p>Modificările propuse sunt necesare pentru a asigura posibilitatea consumatorului de a își satisface cererile în pretenții chiar în relație directă cu operatorul economic și doar dacă acest lucru nu este posibil, consumatorul să se adreseze instanței de judecată.</p>
<p>35.</p>	<p>Art. 31. În cadrul termenului de garanție, vânzătorii și prestatorii de servicii asigură toate operațiunile necesare remedierii deficiențelor constatate la serviciile prestate sau înlocuirii produselor utilizate în cadrul serviciilor respective, inclusiv transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea și ambalarea acestora fără costuri; în cazul înlocuirii pieselor se vor utiliza doar piese noi.</p>	<p>Art. 31. În cadrul termenului de garanție, vânzătorii și prestatorii de servicii asigură toate operațiunile necesare remedierii deficiențelor constatate la serviciile prestate sau înlocuirii produselor utilizate în cadrul serviciilor respective, inclusiv transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea și ambalarea acestora fără costuri; în cazul înlocuirii pieselor se vor utiliza doar piese noi.</p>	<p>Aspectele reglementate prin art. 24 propus sunt pe deplin acoperite prin reglementarea instituită prin OUG nr. 140/2021 și OUG nr. 141/2021. Astfel, se impune eliminarea textului propus pentru a nu se crea un paralelism legislativ.</p>
<p>36.</p>	<p>Art. 33. (2) Educarea financiară a consumatorilor este obligatorie înainte de a accesa un împrumut/credit și se realizează prin intermediul unei platforme realizate de către asociațiile din domeniul financiar bancar și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.</p> <p>(3) Procedura și modul de funcționare a platformei prevăzută la alin. (2) se realizează prin ordin al președintelui Autorității, ce se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei.</p>	<p>Art. 33. (2) Educarea financiară a consumatorilor este obligatorie înainte de a accesa un împrumut/credit și se realizează prin intermediul unei platforme realizate de către asociațiile din domeniul financiar bancar și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.</p> <p>(3) Procedura și modul de funcționare a platformei prevăzută la alin. (2) se realizează prin ordin al președintelui Autorității, ce se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei.</p>	<p>Educația financiară a consumatorilor este un imperativ al întregii societăți românești, iar instituțiile de credit au depus de mulți ani eforturi considerabile și au investit sume mari în campanii de educare și conștientizare. Însă, legea nu poate impune o asemenea obligație atât de generală. Conținutul obligației este foarte vag și poate crea probleme practice (e.g. cine are obligația de a face educația și care sunt sancțiunile, dacă consumatorul are obligația de a asimila informațiile oferite și cum</p>

			<p>poate fi forțat etc.), punându-se astfel problema caracterului predictibil al textului de lege, conform normelor imperative de tehnică legislativă. În plus, intervine o discriminare a diverselor categorii de consumatori, raportat la gradul/posibilitățile de accesare a unei platforme.</p>
37.	<p>Art. 34. (1) Operatorii economici – producătorul /importatorul/ distribuitorul/ vânzatorul, pe baza datelor furnizate de producător trebuie să informeze despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de valabilitate/data-limită de consum/data durabilității minimale, durata medie de utilizare, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, aditivii folosiți, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, transport, depozitare, conservare sau păstrare, despre contraindicații, conform actelor normative specifice.</p>	<p>Art. 34. (1) Operatorii economici — producătorul /importatorul/ distribuitorul/ vânzatorul, pe baza datelor furnizate de producător trebuie să informeze despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de valabilitate/data-limită de consum/data durabilității minimale, durata medie de utilizare, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, aditivii folosiți, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, transport, depozitare, conservare sau păstrare, despre contraindicații, conform actelor normative specifice. trebuie să furnizeze consumatorului toate informațiile cerute de lege cu privire la produsul sau serviciul oferit, în funcție de tipul sau categoria din care produsul sau serviciul oferit face parte. (2) Fără a aduce atingere altor dispoziții legale aplicabile, producătorii poartă răspunderea pentru ambalarea și etichetarea conformă a produselor, precum și pentru asigurarea oricăror documente însoțitoare cerute de lege. Acolo unde nu există un cadru legal special cu privire la tipul/categoria specifică de produs, producătorul va asigura informarea consumatorului cu privire la următoarele: denumirea și/sau marca producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de valabilitate/data-limită de consum/data durabilității minimale, durata medie de utilizare, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, aditivii folosiți, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, transport, depozitare, conservare sau păstrare, despre contraindicații, conform actelor normative specifice. (3) Distribuitorii, inclusiv operatorii economici ce</p>	<p>Modificarea se impune în scopul evitării unor disparități legislative de natură să lipsească norma legală generală de claritate și transparență. În mod special în contextul armonizării la nivelul UE a legislației aplicabile față de numeroase tipuri/categorii de produse, este necesar ca norma generală în materia informării consumatorilor să evite a reglementa informații specific determinate cu privire la orice produs, indiferent de tipul sau categoria din care produsul face parte.</p> <p>În continuarea raționamentului redat mai sus, modificarea propusă se impune în asigurarea unei alinieri între norma legală generală și norma specială, în mod special într-un context de armonizare extinsă la nivelul UE prin cadru legal instituit față de numeroase categorii/tipuri specifice de produs.</p>

<p>(2) Neîndeplinirea obligațiilor atrage răspunderea în solidar a operatorilor economici.</p> <p>(2) Producătorii și importatorii din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene au obligația să își precizeze adresa poștală a sediului social în elementele de identificare. Producătorii, ambalatorii sau distribuitorii din state membre ale Uniunii Europene au obligația să își precizeze adresa poștală a sediului social unde pot fi contactați.</p> <p>(3) Produsele de folosință îndelungată trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de producător.</p>	<p>comercializează produsele către consumatori, au obligația de a nu interveni asupra ambalajului produsului sau asupra documentelor însoțitoare transmise de producător, rămânând responsabili pentru respectarea prevederilor legale aplicabile în legătură cu activitatea pe care o desfășoară.</p> <p>(4) Neîndeplinirea obligațiilor atrage răspunderea în solidar a operatorilor economici. obligației de informare atrage răspunderea operatorului economic care se află în culpă.</p> <p>(5) Producătorul sau importatorul din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene au obligația să își precizeze adresa poștală a sediului social în elementele de identificare. Producătorii, ambalatorii sau distribuitorii din state membre ale Uniunii Europene au obligația să își precizeze adresa poștală a sediului social unde pot fi contactați.</p> <p>(6) Produsele de folosință îndelungată trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de producător.</p>	<p>Modificarea propusă pentru alin. (3) este în deplin acord cu definiția propusă în cadrul art. 2 pentru noțiunea de <i>producător</i>, și este menită să asigure o diferențiere a responsabilităților operatorilor economici implicați în lanțul de aprovizionare și producție, în funcție de atribuțiile avute cu privire la produs. Distribuitorii cărora nu le sunt acordate / care nu își arogă atribuții ce presupun intervenții asupra produselor nu vor interveni asupra produselor și nu vor avea obligații ce nu se circumscriu puterii de verificare și control a distribuitorilor.</p> <p>Modificare propusă în linie cu principiile generale ale răspunderii, necesară în contextul unei norme legale ce își propune să reglementeze atribuții ce țin de toți operatorii economici implicați în lanțul de producție și distribuție a produselor destinate consumatorilor.</p> <p>Propunerea de modificare se impune întrucât ambalatorii și distribuitorii nu intervin asupra produsului, respectiv a etichetei produsului (în caz contrar, vorbind de o recalificare a statutului operatorului economic conform prevederilor legale aplicabile).</p>
---	---	---

	<p>(4) Vânzătorii și prestatorii de servicii trebuie să informeze consumatorii despre prețul final al produsului sau despre tariful serviciului prestat, pe care îl suporta consumatorul, care să cuprindă toate costurile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată și toate costurile suplimentare, și să le ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice, după caz, care trebuie să însoțească produsul sau serviciul.</p> <p>(5) Toate informațiile privitoare la produsele și serviciile oferite consumatorilor, documentele însoțitoare, inclusiv cele referitoare la informațiile privind securitatea produsului și instrucțiunile de utilizare, precum și contractele, inclusiv cele preformulate, trebuie să fie scrise în limba română, indiferent de țara de origine a acestora, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi.</p> <p>(6) Fac excepție de la prevederile alin. (5) biletele de avion sau alte bilete de transport internațional, documentele elaborate în baza unor acorduri internaționale pe care România le-a acceptat și le-a semnat, precum și voucherele turistice internaționale.</p> <p>(7) Operatorii economici de transport internațional care își desfășoară activitatea pe teritoriul României sunt obligați să ofere în scris consumatorilor, în completare la biletul de transport, indiferent de forma de prezentare a acestuia, informații în limba română referitoare la: itinerar, program, durată, distanță, locul alocat în mijlocul de transport, condițiile generale de transport, precum și orice alte informații utile pentru consumatori, referitoare la serviciul respectiv.</p>	<p>(7) Vânzătorii și prestatorii de servicii trebuie să informeze consumatorii despre prețul final al produsului sau despre tariful produsului prestat, pe care îl suportă consumatorul, care să cuprindă toate costurile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată și toate costurile suplimentare și să le ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice, după caz, care, conform legislației speciale, trebuie să însoțească produsul sau serviciul.</p> <p>(8) Toate informațiile privitoare la produsele și serviciile oferite consumatorilor, documentele însoțitoare, inclusiv cele referitoare la informațiile privind securitatea produsului și instrucțiunile de utilizare, precum și contractele, inclusiv cele preformulate, trebuie să fie scrise în limba română, indiferent de țara de origine a acestora, fără a exclude și prezentarea acestora și în alte limbi.</p> <p>(9) Fac excepție de la prevederile alin. (8) biletele de avion sau alte bilete de transport internațional, documentele elaborate în baza unor acorduri internaționale pe care România le-a acceptat și le-a semnat, precum și voucherele turistice internaționale.</p> <p>(10) Operatorii economici de transport internațional care își desfășoară activitatea pe teritoriul României sunt obligați să ofere în scris consumatorilor, în completare la biletul de transport, indiferent de forma de prezentare a acestuia, informații în limba română referitoare la: itinerar, program, durată, distanță, locul alocat în mijlocul de transport, condițiile generale de transport, precum și orice alte informații utile pentru consumatori, referitoare la serviciul respectiv.</p>	<p>Regimul juridic al garanțiilor de produse este reglementat prin legislație specială atât la nivelul UE, cât și la nivel național. Totodată, cerințele ce privesc documente necesare atestând conformitatea produselor sunt reglementate prin cadru legal specific instituit la nivel UE și național față de numeroase categorii și sub-categorii de produse nealimentare.</p>
38.	<p>Art. 35. (1) Informațiile referitoare la serviciile prestate trebuie să cuprindă, după caz, categoria calitativă a serviciului, timpul de realizare, termenul de garanție, tariful, riscurile previzibile.</p>	<p>Art. 35. (1) Informațiile referitoare la serviciile prestate trebuie să cuprindă, după caz, denumirea sau descrierea serviciului categoria calitativă a serviciului, timpul de realizare, termenul de garanție oferit, după caz, tariful, prețul, riscurile previzibile.</p>	<p>Pentru rațiuni de claritate</p>

	(2) Informațiile menționate la alin. 1 se vor prezenta consumatorului sub formă scrisă.	(2) Informațiile menționate la alin. (1) se vor aduce la cunoștința consumatorului sub formă scrisă.	
39.	Art. 36. Operatorii economici sunt obligați să demonstreze consumatorilor, cu ocazia cumpărării, modul de utilizare și funcționalitatea produselor ce urmează a fi vândute;	Art. 36. (1) Operatorii economici sunt obligați să demonstreze consumatorilor, la cererea acestora, în măsura în care condițiile tehnice permit acest lucru , cu ocazia cumpărării, modul de utilizare și funcționalitatea produselor ce urmează a fi vândute; (2) De la această obligație, vor fi exceptate vânzările online, pentru care va fi acordat suport consumatorilor la distanță prin diferite mijloace adecvate (telefonice, call center, online).	Propunem revenirea la forma prevăzută de OG nr. 21/1992 când modul de utilizare și funcționalitatea produselor vândute erau prezentate doar la cererea consumatorilor. <i>În primul rând</i> , prin faptul că nu se face distincție între categoriile de produse vândute, ar rezulta faptul că această obligație incumbă vânzătorilor oricăror produse, aspect inutil în cazul, probabil, al celor mai multe produse vândute. <i>În al doilea rând</i> , obligația prevăzută în forma actuală a proiectului ar îngreuna inutil activitatea agenților de vânzări prin prezentarea unor informații care, acolo unde este necesar se regăsesc în documentele care însoțesc produsul (ca, de pildă, în cazul produselor de folosință îndelungată). <i>În al treilea rând</i> , această optică ar putea da naștere unor abuzuri din partea consumatorilor care vor putea susține că nu au primit aceste informații (de pildă, în cazul în care se comportă ca și cum nu ar avea nevoie de aceste informații ca ulterior să invoce neprezentarea lor). Categoriile de produse cum sunt centralele termice, espressoare de cafea, mașini de spălat, aer condiționat, plite pe gaz, nu pot fi testate privind funcționalitatea, acestea necesitând condiții tehnice specifice pentru punerea lor în funcțiune.
40.	Art. 37. Obligația de a informa consumatorul potrivit art. 32, 33 și 35 nu poate fi înlăturată prin invocarea secretului comercial sau profesional.	La art. 37 se adaugă un nou alin. (2) care va avea următorul conținut: (2) Fără a aduce atingere altor dispoziții legale aplicabile intermediarilor în legătură cu activitatea pe care o desfășoară, intermediarii, atunci când acționează în această calitate, nu pot fi ținuți de obligația de informare a consumatorilor potrivit dispozițiilor prezentei legi.	Considerăm că se impune actualizarea cadrului normativ național și punerea acestuia în linie cu tendințele europene, prin reglementarea situației intermediarilor, care nu pot fi ținuți răspunzători pentru informațiile la care au acces sau a căror afișare o permit, cât timp nu intervin deloc asupra acestora permițând punerea informațiilor

			<p>la și sunt puse la dispoziția consumatorilor astfel cum au fost transmise către operatorii economici relevanți (și care în relația cu consumatorii au calitatea de comercianți).</p> <p>În mod specific, cu titlu de exemplu, Orientările recente emise de Comisia Europeană privind interpretarea și aplicarea Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori, abordează situația intermediarilor online (i.e., a platformelor online/ piețelor online). Potrivit acestora, intermediarii online, atunci când acționează în această calitate, au 2 obligații specifice: (i) obligație de transparență, prin care să permită informarea consumatorilor cu privire la identitatea comerciantului, și (ii) o obligație de diligență profesională, potrivit căreia platformele ar trebui să ia măsuri corespunzătoare care – fără a constitui o obligație generală în materie de monitorizare sau de a efectua anchete – permit comercianților relevanți să respecte cerințele legislației în materie de protecție a consumatorilor și de comercializare. Prin urmare, se poate concluzia că potrivit obligației de transparență, în sarcina intermediarilor, obligațiile de informare a consumatorilor sunt în raport cu identitatea comerciantului, în timp ce obligația de informare cu privire la caracteristicile produsului rămâne în sarcina comerciantului.</p> <p>În mod similar, potrivit recentelor Orientări ale Comisiei Europene privind interpretarea art. 6a din Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor, obligațiile de informare asociate notificărilor reducerilor de preț nu se</p>
--	--	--	---

			<p>aplică intermediarilor care le oferă comercianților doar mijloacele de a-și vinde produsele, cum ar fi piețele online, sau care doar prezintă la nivel agregat și afișează informații despre prețuri furnizate de alți vânzători (platforme de comparare a prețurilor), fiind aplicabile exclusiv comerciantului care este partea efectivă în contractul cu consumatorul (inclusiv vânzătorilor care utilizează intermediar).</p> <p>Aceleași principii de exceptare a intermediarilor de la obligațiile în legătură cu informarea pot fi extrase și din cadrul normative aplicabil Comerțului electronic – cu titlu de exemplu, Directiva 2000/31/CE, reglementează răspunderea furnizorilor de servicii ale societății informaționale, aceasta intervenind în situații excepționale, conditionate ca regulă de luarea la cunoștință de către intermediar despre conținutul neconform în legătură cu care oferă servicii de intermediere.</p>
41.	<p>Art. 40 N/A</p>	<p>La art. 40 se adaugă alin. (1¹) Încheierea contractelor de furnizare de servicii poate avea loc și la domiciliul consumatorului sau în altă locație agreată de comun acord între furnizorul de servicii și consumator, precum și prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanță, în condițiile legii.</p>	<p>În contextul digitalizării crescânde a serviciilor oferite consumatorilor, acolo unde acestea se pretează, trebuie să poată fi prestate și din alte locații decât sediul furnizorului, acolo unde se pretează serviciile la prestare în astfel de condiții. Pentru a atinge acest deziderat, textul de lege trebuie să permită încheierea contractelor la distanță și/sau în alte locații decât sediile furnizorilor. Amendamentul nostru vine să acomodeze chiar aceasta situație practică și a permite în continuare digitalizarea continua a serviciilor.</p>
42.	<p>Art. 40. (1) Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac în locuri și în spații autorizate, conform reglementărilor legale în vigoare. (2) Sunt obligatorii afișarea, în mod vizibil, a denumirii unității, a Certificatului Unic de</p>	<p>Art. 40. (1) Comercializarea produselor și serviciilor se fac în locuri și în spații autorizate, conform reglementărilor legale în vigoare. (2) Sunt obligatorii afișarea, în mod vizibil, a denumirii unității, a Certificatului Unic de înregistrare emis de către Registrul</p>	<p>Propunem amendarea textului astfel încât obligația de informare să se refere la documente relevante și ușor de înțeles pentru consumatori.</p>

	<p>înregistrare emis de către Registrul Comerțului și a Certificatului Constatator din care să rezulte obiectul/obiectele de activitate al/ale societății pentru care este autorizată să funcționeze, precum și afișarea și respectarea orarului de funcționare.</p> <p>(3) Toate activitățile comerciale, inclusiv cele desfășurate în scopul obținerii de venit trebuie autorizate/efectuate în condițiile legii.</p> <p>(4) Orarele de funcționare vor fi stabilite, după caz, în conformitate cu hotărârile administrației publice locale.</p>	<p>Comerțului și a Certificatului Constatator din care să rezulte obiectul/obiectele de activitate al/ale societății pentru care este autorizată să funcționeze, precum și afișarea și respectarea orarului de funcționare.</p> <p>(3) Toate activitățile comerciale, inclusiv cele desfășurate în scopul obținerii de venit trebuie autorizate/efectuate în condițiile legii.</p> <p>(4) Orarele de funcționare vor fi stabilite, după caz, în conformitate cu hotărârile administrației publice locale.</p>	
43.	<p>Art. 42. Orice anunț privind vânzările cu preț redus, preț promoțional, outlet, soldări, fără a fi limitative, trebuie să specifice obligatoriu data de debut și data finalizării, faptul că oferta specială se referă la stocul de bunuri sau de servicii disponibil sau reaprovizionabil, precum și sortimentul de mărfuri supus vânzării cu preț redus în cazul în care aceasta operațiune nu se referă la totalitatea produselor din structura de vânzare.</p>	<p>Art. 42. Orice anunț privind vânzările cu preț redus, preț promoțional, outlet, soldări, fără a fi limitative, trebuie să specifice obligatoriu data de debut și data finalizării sau să informeze consumatorii că oferta este valabilă în limita stocului disponibil, faptul că oferta specială se referă la stocul de bunuri sau de servicii disponibil sau reaprovizionabil, precum și sortimentul de mărfuri supus vânzării cu preț redus în cazul în care aceasta operațiune nu se referă la totalitatea produselor din structura de vânzare.</p>	<p>Propunem adăugarea unei clarificări cu privire la data finalizării campaniei promoționale.</p>
44.	<p>Art. 44. (1) Atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și relațiile dintre aceasta și alte organisme competente în domeniu se stabilesc prin hotărâri ale Guvernului.</p> <p>(2) Guvernul va stabili reglementări în domeniul protecției consumatorilor pentru organele de specialitate ale administrației publice centrale și, respectiv, pentru unele servicii publice ale ministerelor și altor autorități ale administrației publice centrale, organizate în județe și în municipiul București.</p> <p>(3) Guvernul va stabili, prin hotărâri, reglementări-cadru în domeniul protecției consumatorilor.</p> <p>(4) Taxele care se percep de către serviciile sau organele administrației publice, cu rol în domeniul</p>	<p>Art. 44. (1) Atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și relațiile dintre aceasta și alte organisme competente în domeniu se stabilesc prin hotărâri ale Guvernului.</p> <p>(2) Guvernul va stabili reglementări în domeniul protecției consumatorilor pentru organele de specialitate ale administrației publice centrale și, respectiv, pentru unele servicii publice ale ministerelor și altor autorități ale administrației publice centrale, organizate în județe și în municipiul București.</p> <p>(3) Guvernul va stabili, prin hotărâri, reglementări-cadru în domeniul protecției consumatorilor.</p> <p>(4) Taxele care se percep de către serviciile sau organele administrației publice, cu rol în domeniul protecției consumatorilor, se stabilesc conform legii, iar tarifele pentru</p>	<p>Se propune eliminarea dispozițiilor prin care se stabilesc obligații în sarcina Guvernului. Aceasta întrucât se impune respectarea normelor legale ce privesc conținutul, scopul și limitele abilitării Guvernului de a emite anumite acte normativ, în domenii determinate.</p>

	<p>protecției consumatorilor, se stabilesc conform legii, iar tarifele pentru încercările efectuate în laboratoare proprii, subordonate sau agreate, conform actelor normative în vigoare.</p> <p>(5) Personalul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor beneficiază anual de cursuri de pregătire în domeniul de competență.</p> <p>(6) Guvernul va asigura anual în buget sumele necesare efectuării de cursuri pentru personalul Autorității.</p> <p>(7) Autoturismele Autorității vor fi dotate cu girofar și vor purta însemnele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.</p>	<p>încercările efectuate în laboratoare proprii, subordonate sau agreate, conform actelor normative în vigoare.</p> <p>(5) Personalul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor beneficiază anual de cursuri de pregătire în domeniul de competență.</p> <p>(6) Guvernul va asigura anual în buget sumele necesare efectuării de cursuri pentru personalul Autorității.</p> <p>(7) Autoturismele Autorității vor fi dotate cu girofar și vor purta însemnele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.</p>	
45.	Art. 63. Consiliul consultativ pentru protecția consumatorilor este format din:	La art. 63 se adaugă lit. e) după cum urmează: e) reprezentanți ai operatorilor economici.	Pentru coroborarea textului legal cu dispozițiilor actelor administrative în vigoare.
46.	Art. 64. Guvernul stabilește, în mod concret, componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Consiliului consultativ pentru protecția consumatorilor, pe fiecare nivel în parte.	Art. 64. Guvernul stabilește, în mod concret, componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Consiliului consultativ pentru protecția consumatorilor, pe fiecare nivel în parte.	Se propune eliminarea dispozițiilor prin care se stabilesc obligații în sarcina Guvernului. Aceasta întrucât se impune respectarea normelor legale ce privesc conținutul, scopul și limitele abilitării Guvernului de a emite anumite acte normative, în domenii determinate.
47.	Art. 67. Procesul-verbal de constatare a contravenției neatacat în termenul prevăzut de lege, precum și hotărârea judecătorească definitivă prin care s-a soluționat plângerea constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.	Art. 67. Procesul-verbal de constatare a contravenției neatacat în termenul prevăzut de lege, precum și hotărârea judecătorească definitivă prin care s-a soluționat plângerea constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.	Atribuirea acestui caracter de titlu executoriu ridică o serie de neclarități și probleme de aplicare în practică: - Hotărârile judecătorești sunt deja titluri executorii conform normelor Codului de procedura civilă (a se vedea art. 632 NCPC), astfel că s-ar institui un paralelism legislativ nejustificat - Conform NCPC executarea silită poate fi solicitată doar de către părțile în proces/ale titlului executoriu. - Prevederile existente deja în art. 37 din OG nr. 21 sunt corelate cu cadrul legislativ existent.
48.	Art. 69. (1) Constituie contravenții dacă au fost săvârșite de către persoana fizică ce desfășoară activități independente, în mod repetat, în scopul	Art. 69. (1) Constituie contravenții dacă au fost săvârșite de operatorul economic persoană fizică, conform art. 2 alin. (2) pct. 3 din prezenta lege , în astfel de condiții încât, potrivit	Criteriul de individualizare a unei sancțiuni raportată la cifra de afaceri a unei entități nu poate fi acceptată întrucât este un criteriu

<p>obținerii de venit sau de către persoana fizică autorizată, în altfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:</p> <p>(2) În cazul persoanelor fizice sau juridice cu o cifră de afaceri de până la un milion lei, amenda contravențională se aplică după cum urmează:</p> <p>(3) În cazul persoanelor fizice sau juridice cu o cifră de afaceri între un milion lei și 5 milioane lei, amenda contravențională se aplică după cum urmează;</p> <p>(4) În cazul persoanelor fizice sau juridice cu o cifră de afaceri între 5 milioane de lei și 10 milioane de lei, amenda contravențională se aplică după cum urmează:</p> <p>(5) În cazul persoanelor fizice sau juridice cu o cifră de afaceri de peste 10 milioane de lei, amenda contravențională se aplică după cum urmează:</p> <p>(6) În vederea stabilirii amenzii contravenționale, reprezentantul legal al operatorului economic, va depune la organele administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor o declarație pe propria răspundere cu privire la cifra de afaceri, ce se constituie anexa la procesul verbal de constatare a contravenției, dar și documente doveditoare.</p>	<p>legii penale, să nu fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează: Nu se propun modificări pentru dispozițiile redată la pct. a)-f).</p> <p>(2) În cazul operatorilor economici a căror cifră de afaceri este mai mică de un milion lei, amenda contravențională se aplică după cum urmează: Nu se propun modificări pentru dispozițiile redată la pct. a)-f).</p> <p>(3) În cazul operatorilor economici a căror cifră de afaceri este cuprinsă între un milion lei și 5 milioane lei, amenda contravențională se aplică după cum urmează: Nu se propun modificări pentru dispozițiile redată la pct. a)-f).</p> <p>(4) În cazul operatorilor economici a căror cifră de afaceri este mai mare decât 5 milioane lei și mai mică decât 10 milioane lei, amenda contravențională se aplică după cum urmează: Nu se propun modificări pentru dispozițiile redată la pct. a)-f).</p> <p>(5) În cazul operatorilor economici a căror cifră de afaceri este mai mare decât 10 milioane lei, amenda contravențională se aplică după cum urmează: Nu se propun modificări pentru dispozițiile redată la pct. a)-f).</p> <p>(6) În vederea stabilirii amenzii contravenționale, reprezentantul legal al operatorului economic, va depune la organele administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor o declarație pe propria răspundere cu privire la cifra de afaceri, ce se constituie anexa la procesul verbal de constatare a contravenției, dar și documente doveditoare. La cererea expresă formulată în acest sens de către reprezentanții desemnați ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, operatorul economic va transmite o informare scrisă cu privire la intervalul în care cifra de afaceri stabilită conform prevederilor art. 2 alin. 2 pct. (se va completa la final, conform pct. definiției cifrei de afaceri) se încadrează conform prevederilor prezentului articol, astfel încât să poată fi stabilite limitele aplicabile ale amenzii. Informarea scrisă se constituie anexă la procesul-verbal de constatare a contravenției.</p>	<p>extrinsec faptei și gravității acesteia.</p> <p>Aceeași faptă nu ar putea fi sancționată decât între aceleași limite, în timp ce individualizarea faptei ce are loc ulterior stabilirii existenței contravenției se poate face prin raportare la împrejurările specifice fiecărui caz în parte.</p> <p>Astfel, nimic nu ar împiedica organul constatatator să aplice un quantum al amenzii mai ridicat prin raportare la cazul particular pe care îl analizează, însă menținându-se aceleași limite ale sancțiunii în privința cărora nu există justificare pentru a fi diferite în funcție de cifra de afaceri.</p> <p>Regimul sancționator ar trebui să fie apreciat și stabilit de legiuitor în funcție de gravitatea faptei și de pericolul social sau în funcție de modul în care respectiva faptă alterează ordinea socială, iar nu prin raportare la capacitatea unei societăți de a performa într-un domeniu sau altul.</p> <p>Este necesară clarificarea termenului „persoană fizică” în contextul prezentului proiect de lege.</p> <p>Pentru claritatea textului de lege.</p>
--	--	--

	<p>(7) În cazul în care, în anul financiar anterior sancționării, operatorul economic nu a înregistrat cifra de afaceri sau aceasta nu poate fi determinată, va fi luată în considerare cea aferentă anului financiar în care operatorul economic a înregistrat cifră de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii. în ipoteza în care nici în anul anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii întreprinderea nu a realizat cifră de afaceri, va fi luată în calcul ultima cifră de afaceri înregistrată de operatorul economic.”</p> <p>(8) Contravențiilor prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 8 alin. (2) și a art. 28 alin. (1).</p>	<p>(7) În cazul în care, în anul financiar anterior sancționării, operatorul economic nu a înregistrat cifra de afaceri sau aceasta nu poate fi determinată, va fi luată în considerare cea aferentă anului financiar în care operatorul economic a înregistrat cifră de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii. în ipoteza în care nici în anul anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii întreprinderea nu a realizat cifră de afaceri, va fi luată în calcul ultima cifră de afaceri înregistrată de operatorul economic.</p> <p>(8) Contravențiilor prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 8 alin. (2) și a art. 28 alin. (1).</p>	
49.	<p>Art. 70. (1) Împiedicarea, sub orice formă, inclusiv prin neprezentarea tuturor documentelor solicitate în termen sau orice altă modalitate de tergiversare a actului de control, a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor de a exercita atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională de la 20.000 lei la 60.000 lei.</p>	<p>Art. 70. (1) Împiedicarea, sub orice formă, inclusiv prin neprezentarea, în termen de 30 de zile lucrătoare, a tuturor documentelor solicitate în contextul și în directă legătură cu un act de supraveghere și control, conform prevederilor prezentei legi, sau orice altă modalitate de tergiversare a actului de control desfășurat de a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor de a exercita atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională de la 20.000 lei la 60.000 lei.</p>	<p>Pentru asigurarea clarității legii, precum și a transparenței și predictibilității prevederilor legale ce impun obligații în sarcina operatorilor economici.</p>
50.	<p>Art. 70. (3) Nerespectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor care, potrivit art. 69, constituie contravenție, dacă fapta a avut ca urmare afectarea gravă și în mod repetat a intereselor economice ale unuia sau mai multor</p>	<p>Art. 70. (3) Nerespectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor care, potrivit art. 69, constituie contravenție, dacă fapta a avut ca urmare afectarea gravă și în mod repetat a intereselor economice ale unuia sau mai multor prin abateri repetate, se sancționează cu amendă</p>	<p>Modificarea se impune pentru a fi în linie cu termenii definiți prin prezentul act normativ – abaterea repetată fiind terminologia utilizată de actul normativ</p>

	consumatori, se sancționează cu amendă contravențională de la 10.000 lei la 50.000 lei.	contravențională de la 10.000 lei la 50.000 lei.	
51.	Art. 70. (4) În cazul aplicării sancțiunii amenzii contravenționale pentru săvârșirea faptelor prevăzute la alin. (2) și alin.(3) se va propune și închiderea definitivă a unității.	Art. 70. (4) În cazul aplicării sancțiunii amenzii contravenționale pentru săvârșirea faptelor prevăzute la alin. (2) și la alin (3) se va putea propune și închiderea definitivă a unității, motivat, cu redarea tuturor argumentelor de fapt și de drept pentru care s-ar impune dispunerea unei astfel de măsuri.	Fiecare agent constator / inspector / etc. va realiza propria analiză în baza constatărilor pe propriile simțuri făcute asupra elementelor de fapt aplicabile în situația dată, urmând a decide dacă se impune formularea unei astfel de propuneri. Propunerea închiderii definitive a unității pentru situația <i>afectării grave și în mod repetat</i> a intereselor consumatorilor, cât timp legislația nu oferă o claritate asupra semnificației <i>grav</i> ar putea crea dificultăți în aplicarea textului de lege în practică. Norma contravențională trebuie să ofere predictibilitate. Totodată, propunerea închiderii definitive a unității ar trebui să fie analizată de la caz la caz, ținând cont de specificul faptei și de natura acesteia, precum și de efectele produse, iar nu impusă în mod obligatoriu printr-o dispoziție legală.
52.	Art. 70. (5) Contravenienții sunt obligați să suporte, potrivit prevederilor legale în vigoare, și cheltuielile efectuate de terți, persoane fizice sau juridice, în baza unor documente justificative, în vederea vindecării persoanelor vătămate în calitatea lor de consumatori.	Art. 70. (5) Contravenienții sunt obligați să suporte, potrivit prevederilor legale în vigoare, și cheltuielile efectuate de terți, persoane fizice sau juridice, în baza unor documente justificative, în vederea vindecării persoanelor vătămate în calitatea lor de consumatori.	Costurile angajate în recuperarea unui prejudiciu, ca parte componentă a prejudiciului, trebuie supuse analizei instanței de judecată competente să se pronunțe asupra existenței și întinderii prejudiciului.
53.	Art. 70. (6) Săvârșirea repetată a uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 69 se sancționează cu amendă contravențională de la 2.000 la 40.000 lei.	Art. 70. (6) Săvârșirea repetată a uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 69 se sancționează cu amendă contravențională de la 2.000 la 40.000 lei.	Având în vedere că <i>abaterile repetate</i> fac deja obiectul sancțiunii agravante de la alin. (3), propunem eliminarea acestui alin. distinct. O astfel de propunere are în vedere și obiectivul eliminării unei reglementări neclare și lipsite de transparență, susceptibilă să creeze interpretări distincte în practică asupra modului în care s-ar aplica cele 2 agravante – <i>i.e.</i> , de la alin. (3) și (6).
54.	Art. 70. (7) Neaducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse în termenele și condițiile prevăzute în procesele-verbale de constatare a contravenției	Art. 70. (7) Neaducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse prin procesele-verbale de constatare a contravenției a căror prezumție de legalitate s-a consolidat prin neatacare sau	O astfel de reglementare este de natură să încalce vădit principiul prezumției de nevinovăție.

	precum și ca urmare a rămânerii definitive a hotărârilor instanței de judecată, se sancționează cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 10.000 lei.	prin rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a respins plângerea contravențională , se sancționează cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 10.000 lei.	
55.	Art. 70. (8) încălcarea dispozițiilor alin. (1), (2), (3), (6) și (7) de către persoana fizică ce desfășoară activități independente, în scopul obținerii de venit, de către persoana fizică autorizată sau de către persoanele juridice cu o cifră de afaceri între 500 mii lei și un milion lei, se sancționează cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 10.000 lei. (9) în vederea protejării drepturilor consumatorilor împotriva încălcării prevederilor legale de către operatorii economici împotriva cărora au fost dispuse sancțiuni complementare cu privire la produsele/serviciile comercializate, reținute prin procesele-verbale de constatare a contravenției, prin ordin al președintelui Autorității, acestea se extind la nivel național asupra tuturor punctelor de lucru ale operatorului economic.	Art. 70. (8) încălcarea dispozițiilor alin. (1), (2), (3), (6) și (7) de către persoana fizică ce desfășoară activități independente, în scopul obținerii de venit, de către persoana fizică autorizată sau de către persoanele juridice cu o cifră de afaceri între 500 mii lei și un milion lei, se sancționează cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 10.000 lei. (9) în vederea protejării drepturilor consumatorilor împotriva încălcării prevederilor legale de către operatorii economici împotriva cărora au fost dispuse sancțiuni complementare cu privire la produsele/serviciile comercializate, reținute prin procesele-verbale de constatare a contravenției, prin ordin al președintelui Autorității, acestea se extind la nivel național asupra tuturor punctelor de lucru ale operatorului economic.	Se încalcă principiul <i>non bis in idem</i> - se sancționează aceeași faptă de mai multe ori.
56.	Art. 70. (11) Operatorii economici sunt obligați să afișeze pe ușa unității măsura complementară de oprire temporară a prestării serviciilor, importului, fabricației, comercializării produselor sau a utilizării acestora, pe o perioadă de 6 luni de la data aplicării acesteia.	Art. 70. (11) Operatorii economici sunt obligați să afișeze pe ușa unității măsura complementară de oprire temporară a prestării serviciilor, importului, fabricației, comercializării produselor sau a utilizării acestora, pe o perioadă de 6 luni de la data aplicării acesteia.	O astfel de reglementare este de natură să încalce vădit principiul prezumției de nevinovăție.
57.	Art. 72. (2) în cazul sancțiunilor cu închisoare contravențională, măsura se aplică de instanța competentă, la sesizarea organului din care face parte agentul constatare. (3) în vederea identificării persoanelor fizice ce produc, comercializează sau prestează bunuri /servicii către consumatori, organele de poliție și operatorii economici sunt obligați să furnizeze în maxim 24 ore informațiile necesare reprezentanților împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.	Art. 72. (2) în cazul sancțiunilor cu închisoare contravențională, măsura se aplică de instanța competentă, la sesizarea organului din care face parte agentul constatare. (3) în vederea identificării persoanelor fizice ce produc, comercializează sau prestează bunuri /servicii către consumatori, organele de poliție și operatorii economici sunt obligați să furnizeze în maxim 24 ore informațiile necesare reprezentanților împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.	Sancțiunea închisorii contravenționale nu mai este reglementată printre sancțiunile posibil a fi aplicate în materie contravențională. Norma propusă este lipsită de claritate.

58.	<p>Art. 72. (6) Reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor vor notifica Oficiul Național al Registrului Comerțului, în maxim 48 de ore, cu privire la operatorii economici ce au încălcat legislația din domeniul protecției consumatorilor, în mod repetat a aceleiași abateri, astfel încât aceștia să nu mai poată desfășura activitatea respectivă. Operatorii economici au obligația de a solicita din partea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor o adeverință în vederea depunerii la Oficiul Național al Registrului Comerțului, pentru a relua activitatea.</p>	<p>Art. 72. (6) Reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor vor notifica Oficiul Național al Registrului Comerțului, în maxim 48 de ore, cu privire la operatorii economici ce au încălcat legislația din domeniul protecției consumatorilor, în mod repetat a aceleiași abateri, astfel încât aceștia să nu mai poată desfășura activitatea respectivă. Operatorii economici au obligația de a solicita din partea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor o adeverință în vederea depunerii la Oficiul Național al Registrului Comerțului, pentru a relua activitatea.</p>	<p>Pentru entitățile reglementate (instituții de credit, societăți de asigurări) ar reprezenta o interferență în atribuțiile autorităților de supraveghere care emit licențele în baza cărora își desfășoară activitatea.</p> <p>În plus prevederea nu este corelată cu prevederile art 76, unde ANPC propune, iar instanța decide dacă se dispune o interdicție.</p> <p>Pentru a nu încălca principiul fundamental al prezumției de nevinovăție.</p>
59.	<p>Art. 72. (7) Persoanele fizice au obligația de a permite accesul reprezentanților Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, de a verifica spațiile de comercializare, producere, prestare a serviciilor către consumatori.</p>	<p>Art. 72. (7) Operatorii economici au obligația de a permite accesul reprezentanților Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, de a verifica spațiile de comercializare, producere, prestare a serviciilor către consumatori. Corelativ, personalul împuternicit al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor are obligația de a asigura desfășurarea acțiunilor de control fără a perturba activitatea desfășurată de operatorul economic și cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție.</p>	<p>Asigurarea reciprocității obligațiilor în cadrul acțiunilor de control, în linie cu dispozițiile în vigoare ale Procedurii Cadru de Control a ANPC.</p>
60.	<p>Art. 73. Pentru limitarea prejudicierii consumatorilor</p> <p>1. agentul constator dispune oprirea definitivă a comercializării și retragerea din circuitul consumului uman a produselor care:</p> <p>a) sunt periculoase sau prezumtiv periculoase, falsificate sau contrafăcute;</p> <p>2. agentul constator dispune oprirea temporară a prestării serviciilor, importului, fabricației, comercializării produselor sau a utilizării acestora la prestarea serviciilor, în cazul în care:</p>	<p>Art. 73. Pentru limitarea prejudicierii consumatorilor:</p> <p>1. agentul constator poate dispune propune oprirea definitivă a comercializării și retragerea din circuitul consumului uman a produselor care:</p> <p>a) sunt periculoase sau prezumtiv periculoase, falsificate sau contrafăcute;</p> <p>2. agentul constator poate dispune oprirea temporară a prestării serviciilor, importului, fabricației, comercializării produselor sau a utilizării acestora la prestarea serviciilor, în cazul în care:</p> <p>a) produsele nu sunt testate și/sau certificate con</p> <p>2¹. Măsura complementară prevăzută la pct. 2 va subzista exclusiv până la momentul remedierii deficiențelor de către operatorul economic.</p> <p>2². Remedierea deficiențelor se aduce la cunoștința emitentului procesului-verbal de constatare a</p>	<p>Având în vedere caracterul ireversibil al măsurii, se impune limitarea competenței agenților constatori la <i>a propune</i>, măsurile urmând a fi dispuse prin ordin/decizie al președintelui ANPC.</p> <p>Se va lăsa la aprecierea agentului care constată efectiv prin propriile simțuri elementele de fapt relevante ale aspectelor supuse acțiunii de control. Aceasta este de astfel și linia pe care se merge în reglementarea actuală în vigoare. Întrucât necesitatea/utilitatea dispunerii măsurii complementare depinde de aprecierea subiectivă a agentului constator (în acord cu principiul constatării personale a faptelor contravenționale), în funcție împrejurările</p>

	<p>3. agentul constatator dispune distrugerea produselor periculoase care pun în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor, oprite definitiv de la comercializare, dacă aceasta constituie singurul mijloc care face să înceteze pericolul.</p>	<p>contravenției, în scris, de către operatorul economic. Comunicarea se va putea face prin e-mail, fax, sau prin serviciile poștale sau de curierat.</p> <p>2³. Remedierea deficiențelor se constată de către reprezentanții structurilor teritoriale pentru protecția consumatorilor în termen de maxim 24 de ore de la comunicarea notificării de remediere, ca urmare a efectuării recontrolului la operatorul economic.</p> <p>2⁴. Revocarea măsurii complementare prevăzută la pct. 2 va fi efectuată simultan cu constatarea remedierii deficiențelor</p> <p>3. agentul constatator dispune propune distrugerea produselor periculoase care pun în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor, oprite definitiv de la comercializare, doar dacă aceasta constituie singurul mijloc care face să înceteze pericolul și dacă operatorul economic nu oferă o soluție alternativă pentru scoaterea produselor din circuitul civil pe piața din România.</p>	<p>specifice fiecărui caz în parte, neputându-se constitui într-o obligație imperativă în sarcina acestuia din urmă.</p> <p>În scopul asigurării clarității și acurateții procedurii. Dat fiind caracterul „temporar”, apreciem necesar a se reglementa în concret atât întinderea în timp a măsurii complementare cât și condițiile în care aceasta își va înceta efectele.</p> <p>În considerarea aceluiași argumente anterior expuse la art. 73 pct. 1 cu care se află într-o strânsă legătură dat fiind faptul că măsura vizează bunuri definitiv oprite de la comercializare.</p>
61.	<p>Art. 73 N/A</p>	<p>La art. 73, după pct. 3 se introduc 3 noi alineate care vor avea următorul cuprins:</p> <p>(4) Măsurile dispuse de agentul constatator potrivit prezentului articol se aplică doar în legătură cu produsele sau serviciile care fac obiectul neregulilor constatate prin procesul verbal de constatare și aplicare a sancțiunii.</p> <p>(5) Măsurile dispuse de agentul constatator pot fi contestate doar odată cu procesul verbal de constatare și aplicare a sancțiunii, prin formularea plângerii contravenționale prevăzute și reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(6) Operatorul economic poate solicita suspendarea măsurilor dispuse de agentul constatator, până la soluționarea în fond a plângerii contravenționale, prin formularea unei cereri adresate instanței competente să soluționeze plângerea contravențională. Cererea se judecă</p>	<p>Considerăm că se justifică introducerea unei prevederi de clarificare cu privire la obiectul măsurilor care pot fi dispuse potrivit acestui articol – respectiv ca măsurile care pot fi impuse de agentul constatator să vizeze exclusiv produsele sau serviciile care fac obiectul neregulilor constatate prin procesul-verbal.</p> <p>De asemenea, pentru a asigura claritatea și previzibilitatea aplicării legii, precum și accesul efectiv la justiție a operatorilor economici față de care s-au dispus măsuri, este necesară prevederea expresă a remediilor pe care operatorii economici le au față de măsurile dispuse de agenții economici.</p>

		<p>potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă privitoare la ordonanța președințială, care se aplică în mod corespunzător.</p>	
<p>62.</p>	<p>Art. 74. (1) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constatator poate propune una dintre următoarele sancțiuni complementare:</p> <p>a) închiderea temporară a unității pe o durată de la 0 la 6 luni;</p> <p>b) închiderea temporară a spațiului sau a prestării serviciului până la remedierea deficiențelor;</p> <p>c) închiderea definitivă a activității;</p> <p>d) suspendarea sau retragerea definitivă, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități și informatrea autorităților emitente.</p> <p>Prin invitație întocmită de personalul împuternicit al Autorității Naționale pentru protecția Consumatorilor se poate lua măsura de închiderii temporară de cel mult 24 de ore, până la întocmirea documentului de control, numai în situația în care produsele sunt vădit neconfome și pun în pericol viața și sănătatea consumatorilor</p> <p>(2) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. a) și b) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:</p> <p>a) lipsa condițiilor igienico-sanitare pentru produse și servicii;</p> <p>b) folosirea unor spații și condiții necorespunzătoare pentru producție, depozitare, comercializare sau prestare de servicii;</p> <p>c) nerespectarea condițiilor impuse de producători privind manipularea, transportul, depozitarea și comercializarea, dacă acestea sunt de natură să modifice, în mod periculos, caracteristicile inițiale ale produsului respectiv;</p> <p>d) lipsa specificațiilor tehnice, a instrucțiunilor și a</p>	<p>Art. 74. (1) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constatator poate propune una dintre următoarele sancțiuni complementare:</p> <p>a) închiderea temporară a unității pe o durată de la 0 la 6 luni;</p> <p>b) închiderea temporară a spațiului sau a prestării serviciului până la remedierea deficiențelor;</p> <p>c) închiderea definitivă a activității;</p> <p>d) suspendarea sau retragerea definitivă, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități și informatrea autorităților emitente.</p> <p>Prin ordin al președintelui invitație întocmită de personalul împuternicit al Autorității Naționale pentru protecția Consumatorilor se poate lua măsura de închidere temporară de cel mult 24 de ore, până la întocmirea documentului de control, numai în situația în care produsele sunt vădit neconfome și pun în pericol viața și sănătatea consumatorilor</p> <p>(2) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. a) și b) poate fi aplicată dispusă în cazurile în care se constată:</p> <p>a) lipsa condițiilor igienico-sanitare pentru produse și servicii, conform cerințelor impuse de legislația aplicabilă în acest sens;</p> <p>b) folosirea unor spații și condiții necorespunzătoare pentru producție, depozitare, comercializare sau prestare de servicii;</p> <p>c) nerespectarea condițiilor impuse de producători privind manipularea, transportul, depozitarea și comercializarea, dacă acestea sunt de natură să modifice, în mod substanțial periculos, caracteristicile inițiale ale produsului respectiv;</p> <p>d) lipsa specificațiilor tehnice, a instrucțiunilor și a procedurilor de</p>	<p>În considerarea faptului că nu se detaliază modalitatea prin care și condițiile în care se dispune această măsură, considerăm că se impune, ca o condiție de formă, eliminarea. În orice caz, autorizațiile, acordurile și altele asemenea pot fi suspendate sau retrase doar de către autoritățile emitente sau prin efectul unei hotărâri judecătorești.</p> <p><i>Invitația</i> nu este un act administrativ, neavând un regim reglementat.</p> <p>Pentru a se sigura alinierea cu dispozițiile procedurale relevante, precum și pentru a conferi claritate normei legale.</p>

	<p>procedurilor de lucru la producătorii și prestatorii deservicii;</p> <p>e) lipsa certificatelor sau a avizelor necesare eliberate de laboratoarele de încercări sau de omologări specifice;</p> <p>f) lipsa certificatelor de conformitate.</p> <p>g) comercializarea alimentelor care nu respectă condițiile prescrise de lege sau declarate, produse nepericuloase, dar care afectează interesele economice ale consumatorilor;</p> <p>h) comercializarea alimentelor la care s-a modificat data-limită de consum/termenul de valabilitate/data durabilității minimale.</p>	<p>lucru la producătorii și prestatorii de servicii;</p> <p>e) lipsa certificatelor sau a avizelor necesare eliberate de laboratoarele de încercări sau de omologări specifice, acolo unde astfel de certificate sau avize sunt obligatorii conform prevederilor legale aplicabile;</p> <p>f) lipsa certificatelor de conformitate, acolo unde certificatele de conformitate sunt obligatorii conform legislației aplicabile.</p> <p>g) comercializarea alimentelor care nu respectă condițiile prescrise de lege sau declarate, produse nepericuloase, dar care și care prin aceasta afectează grav securitatea, sănătatea, integritatea corporală și interesele economice ale consumatorilor;</p> <p>h) comercializarea alimentelor la care s-a modificat data-limită de consum/termenul de valabilitate/data durabilității minimale.</p>	
63.	<p>Art. 74. (3) Sancțiunea complementară prevăzută ia alin. (1) lit. c) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:</p> <p>a) săvârșirea repetată a unor abateri sancționate de organele de control;</p>	<p>Art. 74. (3) Sancțiunea complementară prevăzută ia alin. (1) lit. c) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:</p> <p>a) săvârșirea repetată a unor abateri sancționate de organele de control;</p>	<p>Propunem eliminarea motivului de închidere definitivă a unității pentru situația săvârșirii unor abateri repetate. Considerăm că măsura este disproporționată, având în vedere atât modalitatea de definire a abaterilor repetate, faptul că acestea reprezintă deja o circumstanță agravantă la aplicarea de sancțiuni / sunt sancționate suplimentar, prin contravenții distincte.</p> <p>Așa cum am menționat, legislația din domeniul protecției consumatorilor utilizează în numeroase cazuri noțiunea de „caracter repetat”, însă nu există o definiție clară a acesteia, cu excepția unei clarificări sumare oferite de legiuitor prin intermediul Legii nr. 363/2007 care prevede, la art. 155 faptul că „Nerespectarea dispozițiilor legale care, potrivit art. 15 alin. (1), constituie contravenție, dacă fapta are caracter repetat în două acțiuni distincte, se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 200.000 lei.” Interpretând acest text de lege rezultă că pentru a considera că o</p>

			<p>abatere are caracter repetat, aceeași faptă trebuie săvârșită de operatorul economic de cel puțin două ori, însă este necesară și reglementarea unui termen pentru socotirea abaterilor vizate.</p> <p>Mai mult, este excesivă aplicarea unei sancțiuni complementare de închidere definitivă a unității fără o customizare a cazurilor în care acest lucru se poate întâmpla, respectiv a categoriilor de abateri vizate (fiind necesar ca acestea să aibă un caracter grav pentru a justifica sancțiunea în discuției. Spre ex: o diferență de 10 bani între prețul afișat la raft și prețul de la casă, generată de o eroare umană, nu poate justifica sancțiunea închiderii definitive a unității doar pentru că ar fi fost constatată în luna ianuarie și apoi în luna mai a aceluiași an).</p>
64.	<p>Art. 74. (3) b) refuzul operatorului economic de a permite, în prima fază, controlul organelor de specialitate și la care, în urma unui control ulterior, se constată deficiențe grave;</p> <p>c) nerespectarea sau neacordarea certificatelor de garanție pentru lucrările de prestări de servicii;</p> <p>d) utilizarea în activitatea de service a unor piese sau componente neomologate.</p>	<p>Art. 74. (3) b) refuzul operatorului economic de a permite, în prima fază, controlul organelor de specialitate și la care, în urma unui control ulterior, se constată deficiențe grave;</p> <p>c) nerespectarea sau neacordarea certificatelor de garanție pentru lucrările de prestări de servicii;</p> <p>d) utilizarea în activitatea de service a unor piese sau componente neomologate.</p>	
65.	<p>Art. 74. (4) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. b) poate fi aplicată și în cazurile în care se constată:</p> <p>a) importul cu bună știință al produselor care nu respectă condițiile calitative prescrise de lege sau declarate ori care sunt periculoase;</p> <p>b) prestarea de servicii care pun în pericol viața, sănătatea sau siguranța consumatorilor;</p> <p>c) punerea în vânzare a produselor despre care operatorii economici controlați au cunoștință că sunt falsificate sau contrafăcute ori care au parametrii de securitate neconformi;</p>	<p>Art. 74. (4) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. b) poate fi aplicată dispusă și în cazurile în care se constată:</p> <p>a) importul în Uniunea Europeană, pe teritoriul României, cu bună știință al produselor care nu respectă condițiile calitative prescrise de lege sau declarate ori care sunt periculoase;</p> <p>b) prestarea de servicii care pun în pericol grav viața, sănătatea sau și siguranța consumatorilor;</p> <p>c) punerea în vânzare a produselor despre care operatorii economici controlați au cunoștință că sunt falsificate sau contrafăcute ori care au parametrii de securitate neconformi;</p> <p>d) recondiționarea și/sau comercializarea de alimente pentru</p>	<p>Pentru asigurarea corelării cu actele normative aplicabile și a clarității normei legale.</p>

<p>d) recondiționarea și/sau comercializarea de alimente pentru care agenții constatatori au dispus oprirea definitivă de la comercializare și retragerea din consumul uman;</p> <p>e) în cazul în care operatorul economic nu a sistat livrările sau nu a retras de la comercializare ori de la beneficiar produsele pentru care organele abilitate prin lege au constatat că sunt periculoase sau că nu îndeplinesc caracteristicile calitative prescrise de lege ori declarate;</p> <p>f) împiedicarea sub orice formă de către operatorul economic sau de către angajații acestuia a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor și supravegherea calității produselor și serviciilor să își exercite atribuțiile de serviciu inclusiv filmarea/fotografierea, referitoare la prevenirea și combaterea faptelor ce pot afecta viața, sănătatea, securitatea ori afectarea gravă a intereselor economice ale consumatorilor sau instigarea oricărei alte persoane împotriva acestor organe;</p> <p>g) comercializarea de produse interzise prin reglementările legale în vigoare;</p> <p>h) continuarea desfășurării activității după dispunerea măsurii de închidere temporară, fără obținerea acordului prevăzut la alin. (5);</p> <p>i) nerespectarea măsurilor dispuse în temeiul prezentei legi;</p> <p>j) neîndeplinirea măsurilor dispuse în termenele și condițiile prevăzute în procesele-verbale de constatare a contravenției, precum și ca urmare a rămânerii definitive a hotărârilor instanței de judecată</p> <p>(5) Aplicarea sancțiunilor complementare prevăzute de prezenta lege precum și cele prevăzute la alin. (1) lit. a) - c) se suspendă numai</p>	<p>care, prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, s-a dispus oprirea definitivă de la comercializare și retragerea din consumul uman;</p> <p>e) în cazul în care operatorul economic nu a sistat livrările sau nu a retras de la comercializare ori de la beneficiar produsele pentru care organele abilitate prin lege au constatat că sunt periculoase sau că nu îndeplinesc caracteristicile calitative prescrise de lege ori declarate;</p> <p>f) împiedicarea sub orice formă de către operatorul economic sau de către angajații acestuia a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor și supravegherea calității produselor și serviciilor să își exercite atribuțiile de serviciu inclusiv filmarea/fotografierea, atunci când aceste atribuții sunt exercitate cu respectarea prevederilor legale aplicabile și a dispozițiilor ce guvernează activitatea de supraveghere și control a acestor organe, referitoare la prevenirea și combaterea faptelor ce pot afecta viața, sănătatea, securitatea ori afectarea gravă a intereselor economice ale consumatorilor sau instigarea oricărei alte persoane împotriva acestor organe;</p> <p>g) comercializarea de produse interzise prin reglementările legale în vigoare;</p> <p>h) continuarea desfășurării activității după dispunerea măsurii de închidere temporară, fără obținerea acordului prevăzut la alin. (5);</p> <p>i) nerespectarea măsurilor dispuse în temeiul prezentei legi;</p> <p>j) neîndeplinirea măsurilor dispuse în termenele și condițiile prevăzute în procesele-verbale de constatare a contravenției, precum și ca urmare a rămânerii definitive a hotărârilor instanței de judecată</p> <p>(5) Aplicarea sancțiunilor complementare prevăzute de prezenta lege precum și cele prevăzute la alin. (1) lit. a) - c) se suspendă numai cu acordul scris al Autorității „Naționale</p>	
--	---	--

	<p>cu acordul scris al Autorității „Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau al structurilor teritoriale pentru protecția consumatorilor, după remedierea deficiențelor care au condus la aplicarea acestora.</p> <p>(6) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor prin structurile teritoriale pentru protecția consumatorilor, notifică Oficiul Național al Registrului Comerțului cu privire la sancțiunile complementare dispuse operatorilor economici.</p>	<p>pentru Protecția Consumatorilor sau al structurilor teritoriale pentru protecția consumatorilor, după Odata cu remedierea deficiențelor pentru care au fost dispuse sancțiuni complementare conform alin. (1) lit. a)-c), operatorul economic va comunica acest lucru emitentului actului administrativ prin care a fost dispusă măsura, prin e-mail, fax sau prin folosirea serviciilor poștale sau de curierat. Emitentul actului administrativ va asigura efectuarea recontrolului în termen de maxim 24 de ore de la comunicarea de către operatorul economic a notificării de remediere. În cadrul recontrolului, agentul constator / agenții constatori încheie un proces-verbal de constatare prin care se indică dacă remedierea deficiențelor a fost efectuată în mod conform sau nu. Procesul-verbal de constatare care atestă remedierea deficiențelor va include în mod obligatoriu o propunere de retractare a actului administrativ prin care a fost dispusă sancțiunea complementară. Retractarea va fi emisă de către emitentul actului administrativ prin care s-a dispus sancțiunea complementară și adusă la cunoștința operatorului economic în cel mult 24 de ore de la data încheierii procesul-verbal de constatare emis cu ocazia acțiunii de recontrol.</p> <p>(6) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor prin structurile teritoriale pentru protecția consumatorilor, notifică Oficiul Național al Registrului Comerțului cu privire la sancțiunile complementare dispuse operatorilor economici.</p>	
66.	N/A	<p>La art. 74, după alin. (6) se introduce un nou alineat, alin. (7) cu următorul cuprins:</p> <p>(7) Nu pot face obiectul sancțiunilor complementare prevăzute la art. 74 alin. (1) unitățile intermediarilor, pentru faptele contravenționale săvârșite de operatorii economici care comercializează produse sau prestează servicii consumatorilor prin intermediari.</p>	<p>Ținând cont de specificul activității intermediarilor și de faptul că aceștia nu intervin asupra produselor / serviciilor operatorilor economici, o astfel de prevedere se impune pentru a exista mai mare claritate și previzibilitate.</p> <p>Măsura închiderii ar fi disproporționată.</p>
67.	Art. 76. (1) În cazul aplicării prevederilor art. 74 alin.(l) lit a) - c), agentul constator poate propune	Art. 76. (1) În cazul aplicării prevederilor art. 74 alin.(l) lit a) - c), agentul constator poate propune pentru societate și	Se impune eliminarea, întrucât textul propus antamează o serie de aspecte ce nu pot fi

	<p>pentru societate și administrator, interzicerea de a mai desfășura activitățile prevăzute în Codul CAEN pentru care a fost sancționată societatea, pentru o perioadă de până la 3 ani.</p> <p>(2) Interdicția de a mai desfășura activități economice se va dispune de către Secția Civilă a Tribunalului de la domiciliul sau, după caz, sediul profesionistului, la sesizarea reprezentanților împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.</p> <p>(3) La cererea de chemare în judecată va fi anexat procesul-verbal de constatare întocmit de reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor</p>	<p>administrator, interzicerea de a mai desfășura activitățile prevăzute în Codul CAEN pentru care a fost sancționată societatea, pentru o perioadă de până la 3 ani.</p> <p>(2) Interdicția de a mai desfășura activități economice se va dispune de către Secția Civilă a Tribunalului de la domiciliul sau, după caz, sediul profesionistului, la sesizarea reprezentanților împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.</p> <p>(3) La cererea de chemare în judecată va fi anexat procesul-verbal de constatare întocmit de reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor</p>	<p>reglementate prin acest act normativ și care, în orice situație, trebuie să beneficieze de o reglementare legală detaliată, clară și neechivocă pentru a nu se ajunge la încălcarea unor principii fundamentale.</p>
<p>68.</p>	<p>Art. 77. (1) Sancțiunile propuse pentru a fi aplicate potrivit art. 74 se dispun, direct de către președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau conducătorii structurilor subordonate, prin ordin sau decizie.</p> <p>(2) Remedierea deficiențelor se aduce la cunoștința Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în scris, de către operatorul economic.</p> <p>(3) Remedierea deficiențelor se constată de către agenții constatori, ca urmare a recontrolului la operatorul economic.</p>	<p>Art. 77. (1) Sancțiunile propuse pentru a fi aplicate potrivit art. 74 se dispun, direct de către președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau conducătorii structurilor subordonate, prin ordin sau decizie.</p> <p>(2) Ordinul sau decizia emise potrivit alin. (1) sunt supuse procedurii de contestare și suspendare conform Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.</p> <p>(3) Remedierea constituie cauză de suspendare a propunerii de aplicare a sancțiunilor complementare și ca atare împiedică emiterea unui ordin sau a unei decizii în acest sens.</p> <p>(4) Remedierea deficiențelor se aduce la cunoștința Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau a structurilor teritoriale pentru protecția consumatorilor, în scris, de către operatorul economic.</p> <p>(5) Remedierea deficiențelor care au stat la baza propunerii se constată de către agenții constatori sau de către reprezentanții Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau ai structurilor teritoriale pentru protecția consumatorilor în termen de 24 de ore de la comunicarea notificării de remediere, ca urmare a efectuării recontrolului la operatorul economic.</p>	<p>Pentru asigurarea clarității normei legale.</p>

69.	<p>Art. 78. (1) Sancțiunile contravenționale complementare propuse în condițiile prezentei legi se vor materializa prin aplicarea de sigilii sau alte semne distinctive cu valoare de sigiliu.</p>	<p>Art. 78. (1) Sancțiunile contravenționale complementare propuse în condițiile prezentei legi și se vor materializa prin aplicare de sigilii sau alte semne distinctive cu valoare de sigiliu, pe ușa de acces în unitatea comercială supusă controlului, a unui document de sigilare cuprinzând următoarele mențiuni:</p> <p>a) seria și numărul procesului- verbal de contravenție și a deciziei sau ordinului de dispunere a măsurii/ sancțiunii complementare sau, după caz, doar a procesului-verbal de contravenție;</p> <p>b) denumirea, codul fiscal, adresa sediului social și adresa punctului de lucru al operatorului economic supus controlului;</p> <p>c) măsura/ sancțiunea complementară dispusă în urma efectuării controlului;</p> <p>d) data și ora efectuării sigilării.</p> <p>e) numele, prenumele și funcția persoanei responsabile cu aplicarea documentului de sigilare;</p> <p>f) numele, prenumele și funcția persoanelor responsabile din cadrul unității controlate care au participat la aplicarea documentului de sigilare.</p>	<p>Amendamente de clarificare a modului de aplicare a sigiliilor.</p>
70.	<p>N/A</p>	<p>Art. 78¹ În cazurile prevăzute la art. 73 art. 74 alin. (5), desigilarea se va efectua în aceeași zi cu data emiterii acordul scris al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau al structurilor teritoriale pentru protecția consumatorilor privind suspendarea aplicării măsurii/ sancțiunii complementare, după caz, prin înlăturarea documentului de sigiliu de către reprezentanții autorității împuterniciți cu efectuarea controlului la operatorul economic.</p> <p>Art. 78². Desigilarea se va efectua cu participarea reprezentantului operatorului economic supus controlului și va fi consemnată în actele procesuale de control, prin indicarea datei și orei de înlăturare a documentului de sigilare.</p>	<p>Amendamente de clarificare a modului de aplicare a sigiliilor.</p>
71.	<p>Art. 81. (1) Operatorii economici sunt obligați să desemneze o persoană pentru rezolvarea</p>	<p>Art. 81. (1) Operatorii economici sunt obligați să desemneze cel puțin o persoană pentru rezolvarea reclamațiilor</p>	<p>Se impune adaptarea conținutului obligației în funcție de dimensiunea operatorului economic</p>

	reclamațiilor consumatorilor. (2) Persoana desemnată va participa la cursurile de pregătire organizate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.	consumatorilor asigurarea dialogului cu consumatorii care formulează reclamații. (2) Persoanele desemnate vor participa la cursurile de pregătire organizate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.	și, implicit, de volumul potențial de sesizări, informări și reclamații primite din partea consumatorilor.
72.	Art. 85. Prevederile prezentei legi nu se aplică: a) pagubelor generate de produsele puse în circulație anterior datei intrării în vigoare a acesteia; b) pagubelor rezultate din accidente nucleare.	Art. 85. Prevederile prezentei legi nu se aplică: a) pagubelor generate de produse/ serviciile puse în circulație anterior datei intrării în vigoare a acesteia; b) pagubelor rezultate din accidente nucleare.	Completare necesară pentru a acorda consecvență prevederilor propunerii legislative.
73.	Art. 86. Guvernul prin Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va lua măsurile necesare pentru organizarea executării prevederilor prezentei legi, precum și pentru elaborarea de norme privind: a) condițiile de realizare a expertizelor tehnice, în cazul unor vicii ascunse, pe categorii de produse și servicii; b) modul de înlocuire, remediere sau restituire a contravalorii, pentru produsele sau serviciile care prezintă deficiențe; c) măsuri de prevenire, informare și limitare a prejudicierii consumatorilor, precum și condițiile în care acestea pot fi luate de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor; d) conținutul și competența de aprobare a documentelor care atestă nivelul calitativ al produselor și serviciilor; e) informarea și educarea în domeniul protecției consumatorilor; f) condițiile în care asociațiile de consumatori, constituite potrivit prezentei legi, pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare; g) desfășurarea activității consiliilor consultative pentru protecția consumatorilor.	Art. 86. Guvernul prin Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va lua măsurile necesare pentru organizarea executării prevederilor prezentei legi, precum și pentru elaborarea de norme privind: a) condițiile de realizare a expertizelor tehnice, în cazul unor vicii ascunse, pe categorii de produse și servicii; b) modul de înlocuire, remediere sau restituire a contravalorii, pentru produsele sau serviciile care prezintă deficiențe; c) măsuri de prevenire, informare și limitare a prejudicierii consumatorilor, precum și condițiile în care acestea pot fi luate de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor; d) conținutul și competența de aprobare a documentelor care atestă nivelul calitativ al produselor și serviciilor; e) informarea și educarea în domeniul protecției consumatorilor; f) condițiile în care asociațiile de consumatori, constituite potrivit prezentei legi, pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare; g) desfășurarea activității consiliilor consultative pentru protecția consumatorilor.	Aceasta întrucât se impune respectarea normelor legale ce privesc conținutul, scopul și limitele abilitării Guvernului de a emite anumite acte normativ, în domenii determinate.